

GŁOS POMORSKI

Nr. 136 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 500 mk

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 9.000 mk., przedpłata na poczet z od noszeniem do domu miesięcznie 10.300 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 11.750 mk., do Niemiec 14.250 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5,— fr., do Anglii 0,8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zerbk. Danziger Privu Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 300 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-lamowej przed tekstem 1500 mk., wśród tekstu 1400, za tekstem 800 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatna w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — **Rachunki** są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — **Administracja nie przejmuje odpowiedzialności** za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, niedziela, dnia 17-go czerwca 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Z Sejmu.

Min. Grabski o sytuacji finansowej państwa. — Zcalenie gruntów. Koncesje dla Inwalidów. — Burda lewicowców.

Warszawa, 15. 6. (PAT.) 47-me posiedzenie Sejmu. Odesłano w pierwszym czytaniu do komisji ustawy o ustanowieniu Krzyża zasługi. Przystąpiono do pierwszego czytania ustawy, zmieniającej niektóre przepisy ustawy z dnia 2 marca 1923 r. o udzieleniu ministrowi skarbu upoważnienia do uregulowania w drodze rozporządzenia obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami.

MOWA MIN. GRABSKIEGO.

P. min. skarbu Grabski: Pragnę pomówić o sytuacji finansowej Państwa z dwóch względów, dlatego, że przebywamy bardzo ostry kryzys walutowy, a po wtóre, że nie miałem możliwości przemówić w Izbie przedstawiając budżet. Sytuacja walutowa pozostaje w związku ze stanem skarbu. W marcu sytuacja walutowa się uspokoiła, jakkolwiek w marcu wydrukowaliśmy olbrzymią ilość marek, bo 660 miliardów. Dziś widzimy, że od stycznia do dziś zadłużenie skarbu w P. K. P. P. powiększyło się 4-krotnie, a marka spadła jeszcze bardziej, bo 5-krotnie. Jeżeli do tego stanu przyczyniły się także czynniki polityczne, to niepodobna kłaść ich na karb obecnego rządu. Jest to skutek wpływu czynników pewnych, gospodarczych i walutowych, bez żadnego związku z naszą polityką. Oto cięży nad nami zbyt ścisły związek ekonomiczny i finansowy z Niemcami. 60 proc. naszego wywozu idzie do Niemiec. Organizm niemiecki podlega wstrząśnieniom, co odbija się niezmiernie dotkliwie na nas. Czynniki, które w Niemczech oddziałują na ceny produktów, wpływają na intensywność naszego eksportu do Niemiec.

W początkach bieżącego roku eksport z Polski ogromnie wzrósł. Nie tłumaczy się to jednak wzmożeniem naszej pracy; objaśnia się raczej wstrząśnieniem na rynku niemieckim, dzięki czemu powstały doskonałe koniunktury dla nas. Niestety wszystkie koniunktury te są nietrwałe. W końcu kwietnia zarysowało się zmniejszenie wywozu. Głównym zadaniem państwów jest eksport nie wypływający z kalkulacji, obliczonej na wstrząśnienia słabych organizmów, ale wywóz do krajów nie narażonych na wstrząśnienia. Do wykonania tego zadania rząd przystąpił. Rząd chce zbadać i zwiększyć możliwość eksportu tych przedmiotów, na wywozie których najwięcej nam zależy, zwłaszcza przemysłu włókienniczego. Powinno się wywozić z Polski tyle towarów, ile potrzeba surowców, a dotąd wywozi się zaledwie czwartą część. Eksport leśny odbywa się kosztem materiału drzewnego na odbudowę. Eksport nasz z zagłębia węglowego, równający się połowie całego eksportu wymaga zabezpieczenia od wahań. Pod tym względem rząd jest zdecydowany wstąpić na drogę odpowiedniego porozumienia gospodarczego w dziedzinie regulacji eksportu i wpływów do skarbu.

Co do Górnego Śląska, to od szybkiego uchwalenia tej ustawy zależeć będzie możliwość wykonania planu rządowego, polegającego na tem, aby eksport istotnie szedł na pożytek kraju. Przy tej sposobności chcę podać cyfry, świadczące, że u nas nie jest tak źle. I tak, gdy w tak małym kraju, jak Austria zarejestrowano około 160 000 bezrobotnych, u nas w pierwszym miesiącu tego roku wprowadzić ilość bezrobotnych wzrosła, lecz poczynając od 1 kwietnia wciąż się zmniejsza. 1 kwietnia wynosiła 114 000, 1 maja 112 000, 26 maja 96 000, 9 czerwca 87 000, a więc zmniejsza się z każdym niemal tygodniem.

Drugim faktem jest miara naszych wypłat na rzecz zagranicy. W ciągu 5 miesięcy nie mieliśmy żadnej pomocy z zewnątrz. I mimo naszego wywiązania się z zobowiązań, które było bardzo intensywne, mimo tych sukcesów musimy w spadku marki widzieć hasło do spóźnienia naszej działalności na wszystkich polach. Jestem szczęśliwy, że mówię to w chwili, gdy właśnie w tej sali przed godziną zapadła uchwała Senatu, do której przywiązuję wielką wagę jako do ostatniego stadium systematycznie prowadzonych zamierzeń rządu w za-

kresie rozbudowy naszego systemu podatkowego. Uchwalono okazały podatek gruntowy z zabezpieczeniem następnych rat od spadku wartości marki.

Przechodząc do przedstawienia całokształtu naszej sytuacji budżetowej, zaznaczyć muszę, że najważniejszym jest procentowe pokrycie wydatków państwowych z dochodów. Budżet na rok bieżący, jaki złożyłem przewiduje pokrycie dochodami 69 proc. wydatków, a jeżeli uwzględnimy wpływ pierwszej raty podatku majątkowego, to cyfra ta wzrośnie do 80 proc. Wykonanie budżetu pozostawia jeszcze wiele do życzenia. Rok 1923 zaznacza się zabezpieczeniem skarbu przed stratami skutkiem spadku marki, wprowadzając nie w sposób doskonały, co da się osiągnąć przez uchwalenie ustawy o złotym polskim. Od kwietnia kasowość nasza jest już tak zorganizowana, że dokładny obraz dochodów i wydatków każdego miesiąca według Ministerstw możemy zestawiać w połowie następnego. Wczoraj otrzymałem dane z maja rb. Wydatki nasze wynosiły 1 137 miliardów (w kwietniu 813 miliardów), zaś dochody 851 miliardów (w kwietniu 552 miliardy). Deficyt wykonawczy w kwietniu wyraża się cyfrą 32 proc., zaś w maju 22 proc., chociaż skarb nie miał jeszcze wpływów z podatku gruntowego i przemysłowego.

Jedna dziedziną leży zbyt odłogiem, a mianowicie oszczędność. Owa przemijająca chwila uspokojenia się naszej marki pod tym względem odbiła się fatalnie. Ale dzisiejsze przejścia nasze wskazują, że należy dla oszczędności wymierzać wielkie pole. Nareszcie mianowanie komisarza oszczędnościowego jest rzeczą zadecydowaną. Do oszczędności potrzeba dwóch zasadniczych warunków: wyższego stopnia umiejętności w pracy oraz zdobycia się na rezygnację z wielu rzeczy, które może wydają się niezbędnymi. Za poprzedniego rządu atmosfera nie sprzyjała tej akcji, bo zajmowano się nie skarbem, lecz innymi sprawami. W Sejmie uchwalono dwa wnioski na 80 miliardów łącznie bez pokrycia budżetowego wbrew Konstytucji.

Cztery lata jest u nas źle. Ale ofiarność całego społeczeństwa może zaradzić złemu. (Oklaski).

Ministerstwo Skarbu ułożyło spis oszczędności, któreby można przeprowadzić jeszcze w tym budżecie. Obejmuje on kilkadziesiąt pozycji. Wszystkie te pozycje razem wzięte dałyby oszczędności na 720 miliardów marek tj. 10 proc. budżetu. W lipcu i sierpniu moglibyśmy osiągnąć stan, przy którym nie drukowalibyśmy więcej marek. Oczywiście nie da się to wszystko tak od razu przeprowadzić. Ministerstwo opracowało także spis ustaw, do których trzeba uchwalić nowe w celach oszczędności. Na to właśnie jest potrzebny komisarz oszczędnościowy, aby to nie pozostało tylko na papierze, bo niepodobna tem jedynie obarczać ministerstwa skarbu w przeciwieństwie do wszystkich innych ministerstw. Dlatego to komisarz oszczędnościowy ma być ustanowiony przy prezesie Rady Ministrów. Obecny kryzys będzie zwalczany przez rząd wszystkimi możliwymi środkami. (Brawa.)

* * *
Marszałek oświadczył, że ewentualna rozprawa nad oświadczeniem ministra skarbu odbędzie się na jednym z najbliższych posiedzeń, jeżeli po porozumieniu się stronnictw okaże się, że Izba chce nad tem dyskutować.

Przystąpiono do głosowania nad ustawą o zcaleniu gruntów. W imieniu rządu przemówił jeszcze kierownik G. U. Z. p. Cz a u ł b o w s k i, który wypowiedział się co do wniesionych poprawek. Na końcu zajął jeszcze stanowisko sprawozdawca pos. G a w l i k o w s k i (P. S. L.), poczem w głosowaniu przyjęto szereg poprawek. Marszałek oznajmił, że pozostałe rezolucje podla pod głosowanie dopiero przy trzecim czytaniu.

Następnie po referacie pos. D i a m a n d a (P. P. S.) uchwalono w drugim i trzecim czytaniu wraz z rezolucjami ustawę, dotyczącą banku krajowego, przedtem galicyjskiego, dziś polskiego państwowego.

WYSTAWA W BRODNICY

Uroczystego otwarcia Wystawy

dokona w sobotę, dnia 23. bm., o godz. 12 w pol., Ks. Senator Bolt. Prześwietne Władze oraz Szanowne Obywatelstwo na uroczystość tę uprzejmie zaprasza
KOMITET WYSTAWY.

Następnie pos. Polakiewicz (P. S. L.) w imieniu komisji opieki społecznej i inwalidzkiej referował sprawę zmiany i rewizji wszystkich koncesji na rzecz inwalidów. Wywiązała się dłuższa dyskusja, w której brali udział pp. Rzepecki, Matakiewicz, Dąbrowski, Bi-goński, Michalak, Langier, Feldman, Kirschbraun i wiceminister skarbu Markowski. Po przemówieniu referenta p. Polakiewicza przystąpiono do głosowania, w czasie którego przyjęto szereg poprawek oraz rezolucję pos. Bigońskiego.

Przystąpiono do nagłośni wniosku w sprawie zbrojnego napadu na pos. Kazimierza Dobrowolskiego (P. P. S.) nagłość wniosku uzasadnił pos. Czapliński (P. P. S.), po którym zabrał głos pos. Matłosz (Z. L. N.) wskazując systematyczne propagowanie gwałtów przez P. P. S. i partię pokrewną. Przeciw uzasadnionym twierdzeniom mówcy wystąpiła lewica z P. P. S. na czele. Powstała ogólna wrzawa, wobec czego wciemarszałek Gdysk był zmuszony dwukrotnie przerwać obrady.

Po drugiej przerwie Izba uchwalila nagłość wniosku, który odesłano do komisji administracyjnej. Następne posiedzenie 19 bm. o godz. 4 po poł.

Telegramy.

† Sp. LEON BILIŃSKI.

Wiedeń. O godzinie 2 w nocy zmarł tu były minister finansów dr. Leon Biliński. Pogrzeb w niedzielę.

Sp. Leon Biliński urodził się w roku 1846 w Zaleszczykach w Małopolsce Wschodniej. W roku 1874 został zwyczajnym profesorem ekonomii politycznej na Uniwersytecie Lwowskim, a w roku 1876 czynnym członkiem Akademii Umiejętności w Krakowie. W roku 1878 był rektorem Uniwersytetu. W tym samym roku został wybranym posłem do Sejmu Galicyjskiego, w roku zaś 1883 do Austriackiej Rady Państwa. W roku 1882 został Prezydentem C. K. państwowych kolei austriackich. Następnie był sp. Biliński dwukrotnie ministrem skarbu w Austrii, pierwszy raz w gabinecie Badenego, w r. 1895, gubernatorem Banku Austriacko-Węgierskiego a bezpośrednio przed wybuchem wojny wspólnym ministrem skarbu Austro-Węgier i w tym charakterze zasiadał w Radzie Ministrów, na której głosował za wypowiedzeniem wojny Serbii.

Następnie był prezesem Koła Polskiego w Wiedniu i popierał politykę N. K. N. jako prezes z urzędu.

W roku 1919 sprawował przez 6 miesięcy urząd Ministra Skarbu w Polsce, poczem przeprowadził się z powrotem do Wiednia, gdzie z ramienia Polski brał udział w likwidacji Banku Austro-Węgierskiego.

Sp. Biliński ogłosił cały szereg prac naukowych w języku polskim i niemieckim, między innymi większe dzieła, jak „Studia nad podatkiem dochodowym”, „System nauki skarbowej”, „System ekonomii politycznej”, „O socjalizmie”, procz tego cały szereg prac w pismach fachowych.

ROKOWANIA W GDAŃSKU W SPRAWACH KOLEJOWYCH.

Gdańsk. (Ag. Wsch.) Jak wiadomo, przez dwa dni, 12 i 13 bm., odbywały się obrady między delegatami Polski i w. miasta Gdańska w sprawie dykcji kolejowej w Gdańsku. Podczas drugiego dnia obrad senat gdański zażądał, aby uważano koleje na terenie w. miasta za odrębną część administracji. Przedstawiciele Polski oświadczyli, że dalsze rokowania wobec takiego postawienia kwestii nie mają celu. Po złożeniu odpowiedniej deklaracji delegacji polscy opuścili obrady.

W WARSZAWIE
15. 6. 1923.

Mrk. (niem.) 0,82
Dolar — 93 000

W GDANSKU
16. 6. 23., godz. 12³⁰

Mrk. (pol.) — 105
Dolar — 114 500

Z S e n a t u.

Warszawa, (PAT.) Posiedzenie z dnia 15 bm.: Na wstępie marszałek doniósł, że p. Prezydent Rzeczypospolitej zwolnił gen. Osińskiego z kierownictwa ministerstwa wojny i ministrem spraw wojskowych mianował gen. broni Stanisława Szeptyckiego.

Przystąpiono do sprawozdania komisji skarbowo-budżetowej o projekcie ustawy w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym w b. dzielnicy pruskiej.

Ponieważ ustawa ta nie nastęrczała żadnych wątpliwości, przeto po bardzo obszernym referacie s. ks. Bolta, w myśl wniosku komisji, uchwalono ją bez zmian w brzmieniu sejmowem.

Sen. Buzek w imieniu komisji budżetowej zreferował sprawę prowizorium budżetowego na pierwszy oraz drugi kwartał rb., prosząc o przyjęcie ustawy sejmowej bez zmian.

Sen. Siedlecki (P. P. S.) oświadczył, że Klub jego głosować będzie przeciw prowizorium.

Sen. Szarski (Z. L. N.) omawiał sytuację monetarną i walutową, która wywołała niepokój, a nawet panikę w pewnych kołach. Kładzie się to na karb chwilowej zmiany stosunków w Polsce, lecz to, co nastąpiło, nastąpić musiało, bo główne przyczyny degeneracji marki nie przestały działać i działają nadal intensywnie. Jak długo państwo tworzy nowy pieniądz i nową siłę nabywczą, która przychodzi na targ w znaczeniu najogólniejszym, tak długo pieniądz psuć się musi bez względu na wszelkie środki zaradcze. Na to niema żadnej natychmiastowej rady i dlatego krytykowanie sytuacji z punktu widzenia momentu jest zupełnie nieusprawiedli-

wione. Za mały nacisk kładzie się dotychczas na akcję oszczędnościową. Do zwątpienia jednak nie mamy dziś powodu, ponieważ stworzono już warunki usunięcia bezpośrednich przyczyn obecnej sytuacji. (Okłaski na prawicy).

Sen. Woźnicki (Wyzwolenie) po obszernym przemówieniu, w którym poddał krytyce działalność obecnego rządu, sen. Woźnicki oświadczył, że Klub jego głosować będzie przeciw prowizorium.

O godzinie 12,30 po południu, marszałek zarządził przerwę z powodu odsłonięcia tablicy pamiątkowej śp. prezydenta Narutowicza.

Po przerwie, w dalszym ciągu dyskusji nad prowizorium budżetowym, przemawiał senator Buzek, (P. S. L.), który podkreślił, że zasadniczym warunkiem podniesienia się marki polskiej, jest oderwanie się jej od marki niemieckiej. Potrafili przeprowadzić to Czesi, a to dzięki stałemu gospodarowaniu na podstawie budżetu, wskutek czego mogli uniknąć zadłużenia w czeskim urzędzie bankowym, a deficyty pokrywać pożyczkami wewnętrznymi. To też w roku 1921 oderwali się od marki niemieckiej i dziś budżet ich pokrywa się siłami narodu. Co do nas, to hasłem naszym powinno być zaprzestanie drukowania pieniędzy i oszczędność.

W zakończeniu mówca oświadczył, że powodem, dla którego P. S. L. zawarło sojusz z prawicą była właśnie chęć ratowania finansów państwa.

W głosowaniu przyjęto prowizorium budżetowe.

Z kolei sen. Bielawski (Zw. L. N.) zreferował sprawę podatku gruntowego.

Prezydent Rzplitej. w Krakowie.

Kraków, 15. 6. (PAT.) Dziś o godz. 9 rano przybył do Krakowa na dwudniowy pobyt Prezydent Rzeczypospolitej ze swoją świtą. Przed przybyciem pociągu na dworcu, bogato udekorowanym zielenią, zebrał się przedstawiciele władz i urzędów, na peronie kompania honorowa 20 p. p. z orkiestrą. Przed dworcem i na placu, zapelnionym publicznością, banderja krakowska oraz szwadron 8 pułku ułanów. Przybywającego p. Prezydenta powitała orkiestra hymnem narodowym, a zgromadzeni okrzykiem: „Niech żyje“. W otoczeniu p. Prezydenta znajdowali się minister Kiernik i Kucharski, szef kancelarii cywilnej Lenc, adiutant pułk. Zaruski, rtm. Mayer i rtm. Pusłowski. Po opuszczeniu dworca p. Prezydent udał się powozem, zaprzężonym w 6 białych koni, poprzedzany banderją krakowską i w eskorcie szwadronu przybocznego do Barbakanu. W Barbakanie, przybranym girlandami z zieleni i chorągiewkami, zebrała się rada miejska, cechy ze sztandarami, towarzystwa strzeleckie i reprezentacje władz autonomicznych. Tutaj powitał p. Prezydenta Prezydent miasta Fedorowicz przemówieniem.

P. Prezydent Rzplitej podziękował w krótkich słowach za przywitanie, poczem ruszył ku Wawelowi ulicą Florjańską, bogato przybraną dywanami i chorągiewkami, oraz Rynek Główny wśród szpalerów młodzieży szkolnej i tłumów publiczności, witającej entuzjastycznie p. Prezydenta.

P. Prezydent zatrzymał się w ul. św. Anny przed gmachem Tow. Szkoły Ludowej, przybranym zielenią

i chorągiewkami o barwach narodowych. Po obu stronach ulicy ustawiły się ubrane w stroje krakowskie wychowawcy trzech szkół utrzymywanych przez T. S. L. w Krakowie tj. seminarjum nauczycielskiego, szkoły wzorowej i z ogródka dziecięcego T. S. L. Gdy powóz się zatrzymał jeden z członków zarządu podał p. Prezydentowi księgę pamiątkową, w której p. Prezydent wpisał swe nazwisko. Następnie wiceprezes T. S. L. profesor Sikora powitał p. Prezydenta przemówieniem.

PREZ. WOJCIECHOWSKI NA WAWELU.

Kraków, 15. 6. (PAT.) Dziś o godz. 10 rano p. Prezydent Rzplitej wraz ze świtą przybył do katedry na Wawelu. U wejścia do katedry ks. biskup Nowak w otoczeniu kapituły powitał p. Prezydenta i poprowadził go wśród szpaleru publiczności do głównego ołtarza, gdzie p. Prezydent zajął przygotowane miejsce i wysłuchał mszy św., odprawionej przez ks. biskupa Nowaka. Po nabożeństwie p. Prezydent zwiedził skarbiec katedry, poczem udał się na uroczystość do akademii górniczej.

Kraków, (A. W.) Z okazji pobytu Prezydenta odbędzie się w sobotę 16 bm. o godzinie 10 w teatrze Słowackiego uroczyste przedstawienie t. zw. „Święta Wiosna“, w którym weźmie udział przeszło 1000 dzieci. Na przedstawieniu będzie obecny Prezydent Rzeczypospolitej. „Piątkowe przedstawienie „Wesela“ w teatrze miejskim Słowackiego ma mieć charakter uroczysty z racji zapowiedzianej na nim wizyty Prezydenta.

Sprawa odszkodowań.

Paryż. (Pat.) Poincare zapewnił na posiedzeniu komisji dla spraw zagr. senatu, że depesza z Londynu w sprawie decyzji, powziętych przez rząd angielski jest zupełnie nieścisła, gdyż z informacji, nadesłanej przez ambasadora francuskiego w Londynie wynika, że rokowania z przedstawicielami Francji trwają nadal i toczą się w duchu szczerzej przyjaźni.

Londyn. (Pat.) Pod przewodnictwem Baldwina odbyło się posiedzenie gabinetu, na którym rozpatrywano sprawę odszkodowań. Przed upływem przyszłego tygodnia nie należy się spodziewać oświadczenia rządu angielskiego co do polityki angielskiej. Panuje przekonanie, że koniecznym jest dokończenie porozumienia z sojusznikami oraz że należy użyć wszelkich środków, aby osiągnąć takie porozumienie, któreby umożliwiło ustalenie wytycznych, jakimi mieliby się kierować przy wyrażaniu naważb i sąsiednich. Między stolicami sprzymierzonych odbywa się żywa wymiana zdań.

Paryż. (Pat.) Przedwczoraj otrzymano z Min. Spraw Zagr. memorandum angielskie, poczem Rada Ministrów niezwłocznie przyjęła je do wiadomości. Wobec

pełnego charakteru memorandum, będącego przedmiotem obrad gabinetu, tekst memorandum nie będzie podany do wiadomości publicznej. Pisma francuskie donoszą w tej sprawie, iż rząd angielski zapytuje rząd francuski o pewne szczegóły, dotyczące zwłaszcza francuskiego stanowiska co do żądania zaprzestania oporu biernego ze strony Niemiec. „Journal des Debats“ pisze: Rząd angielski szuka środków uzgodnienia wbrew tendencyjnemu głosom części prasy, która pisze, iż decyzja będzie nieco opóźniona. „Liberte“ podkreśla fakt, iż rząd angielski, który dotychczas ignorował sprawę okupacji zagłębia Ruhry, pragnie obecnie zaznajomić się z zamiarami Francji i Belgii. Sytuacja w zagłębiu Ruhry stwarza konsekwencje, których Anglia nie może więcej ignorować.

Londyn. (Pat.-P.R.) Nastrój kół oficjalnych w sprawie memorandum rządowego jest optymistyczny, wbrew tendencjom głosom części prasy, która pisze, iż Francja stwarza przeszkody ku porozumieniu. Rząd angielski zdecydowany jest, cierpliwie zmierzać ku odnalezieniu wspólnych podstaw współpracy ze sprzymierzonymi.

weł zakładów Kruppa w Essen, a mianowicie przewidziana w wyroku rewizyjnym rozprawa przeciw członkowi rady załogowej Müllerowi. Po trzygodzinnej rozprawie ogłoszono wyrok skazujący Müllera na 7 miesięcy więzienia, podczas gdy pierwszy wyrok sądu w Werden opiewał na 6 miesięcy. Karę tę wyznaczono trzema głosami przeciw dwóm, które domagały się kary jeszcze większej.

Telegramy.

ROZKAZ MIN. SPRAW WOJSKOWYCH DO ARMII.

Warszawa, 15. 6. (PAT.) Minister spraw wojskowych gen. Szeptycki wydał następujący rozkaz do armii: Zolnierze! Powołany dekretem Prezydenta Rzplitej na stanowisko ministra spraw wojskowych, wzywam Was do dalszej wyteżonej pracy żołnierskiej i do dalszego doskonalenia się w zaszczytnym zawodzie obrońców umiłowanej Ojczyzny. Znajac Was i z pola chwały i z lat chlubnie przepracowanych w pokoju, wierzę w wyniki Waszych trudów i ich owoce, wierzę ze siłą karnościa i zespolemieniem, przeniknięci duchem szlachetnych tradycji rycerskiego narodu, pełni zapалу, dla twardych obowiązków służby, potraficie być zawsze zabezpieczeniem wolności i potęgi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej oraz ostoją Jej ładu i porządku.

WRAŻENIE OGRANICZEŃ WJAZDOWYCH W GDAŃSKU.

Gdańsk. (Agencja Wschodnia). Według spostrzeżeń „Dziennika Gdańskiego“ pierwsze wiadomości o ograniczeniu wjazdu do Gdańska przez władze polskie wywołało w sferach gdańskich zdenerwowanie. Gdańczanie przypuszczali do ostatniej chwili, że rząd polski nie odważy się na podobny krok „wbrew własnym interesom“. Sfery znające stosunki miejscowe i ich rozwój wiedzą dobrze, że zredukowanie frekwencji tygodniowej z przeszło 2000 osób na kilkadziesiąt oznacza dla przedsiębiorstw gdańskich duże straty.

SPRAWA UPOSAŻENIA URZĘDNIKÓW.

Warszawa (Tel. wł.). Rzeczypospolita donosi: Podkomisja urzędnicza na posiedzeniu wczorajszym przyjęła art. 23 i 24 projektu ustawy o uposażeniu urzędników. Artykuły te dotyczą unormowania dodatkowych uposażeń pracowników kolejowych i przekazują sprawę oznaczenia wysokości tych wynagrodzeń rządowi.

Zgodnie z opinią wyrażoną przez komisję prawniczą postanowiono reasumować poprzednią uchwałę podkomisji, która zmierzała do włączenia uposażeń sędziów i prokuratorów do ustawy o uposażeniu pracowników państwowych.

Ustalenie mnożnej i tabeli kategorii płac jest jeszcze nadal przedmiotem narad przedstawicieli stronnictw większości z rządem.

Narady mają przebieg pomyślny dla sprawy urzędniczej. Między innymi p. min. skarbu oświadczył, iż przychylił się do stanowiska komisji w sprawie dodatku za studia wyższe.

ZABICIE BRATA GEN. BULAK-BALACHOWICZA.

Białystok (Tel. wł.). Rzeczypospolita donosi, że o godz. 11-ej w nocy z 11-go na 12-go bm. został zamordowany na drodze między Hajnówką i Białowieżą brat gen. Bułak-Balachowicza, właściciel majątku ziemskiego pod Białowieżą. Morderstwa dokonała jakaś banda, która w chwili przejeżdżania pod lasem furmankę, na której znajdowali się obok p. Bułakowicza b. pułkownik armii Bułak-Balachowicza Poremikin i Szostakow, wypadła z lasu i oddała kilka strzałów karabinowych, z których jeden ugodził śmiertelnie p. Bułachowicza. Spłoszone konie poniosły furmankę, a bandyci znikli natychmiast w lesie. W pewnej odległości od miejsca zbrodni wóz przewrócił się. Pp. Poremikin i Szostakow zgłosili się na posterunku policyjnym w Białowieży i zameldowali o morderstwie.

Ś. p. Bułachowicz nie odgrywał żadnej roli politycznej i morderstwo na tem tle zdaje się być wykluczone.

✱

PRZESILENIE GABINETOWE W BELGII.

Bruksela, 15. 6. (PAT.) Gabinet podał się do dymisji z powodu niemożności dla obu izb omawiania spraw uniwersytetu w Gandawie bez współdziałania rządu. Król przyjął dymisję.

✱

KONIEC PIERWSZEJ FAZY WOJNY DOMOWEJ W BULGARII.

Stambuliński zginął.

Sofia. (Pat.) Bułgarska agencja telegr. donosi: Ujęcie Stambulińskiego nastąpiło wczoraj o godz. 7 rano. Stambuliński zwrócił się był do komendy wojskowej z oświadczeniem, że chce się poddać. O godz. 15 wywieziono go automobilem z Wetrem do Tarat-Posarczy. Ponieważ jednak tłum przyjął groźną postawę, przewieziono Stambulińskiego do Sławowic. W drodze do tej miejscowości grupa chłopów uzbrojonych zaatakowała samochód. Stambuliński, korzystając z zamieszania uszedł. Zarządzono pościg. W walce, która następnie się wywiązała zabito Stambulińskiego. Rząd ubolewa głęboko nad tem, co się stało i zarządził dochodzenia.

Poprzednio otrzymaliśmy następującą depeszę:

Medfolan. (Pat.) „Corriere della Sera“ donosi: Były prezydent min. Stambuliński, czując, że położenie we wsi Sławowice staje się niebezpiecznym, począł wycofywać się w kierunku miejscowości Tator.

Kawaleria i piechota kryły jego odwrót. Kiedy szeregi chłopskie zmalały, Stambuliński próbował solwować się ucieczką wraz z kilku towarzyszami. Szoar automobilem, w którym Stambuliński uciekł, został ranny, wjechał w rów i przewrócił samochód. Stambuliński wyszedł bez szwanku i skrył się w lesie.

Wojska rządowe otoczyły las. Stambuliński zapewne nie byłby uszedł z życiem, gdyby nie rozkaz nowego rządu pojmania go żywcem. Lada chwila należy oczekiwać pojmania Stambulińskiego.

Ład wewnątrz Bułgarii nie został jeszcze zaprowadzony. Piechota i kawaleria rozbrajały oddziały chłopskie, z którymi toczy się jeszcze w kilku miejscowościach walka. Zdać się jednak, że armia opanowała sytuację.

Korespondent „Corriere della Sera“ sadzi jednak, że nie można mówić o ugruntowaniu się nowego rządu, jak długo Stambuliński pozostaje na wolności.

NA OBSZARZE RUHRY.

Berlin. (Ag. Wsch.) W filii banku Rzeszy w Dortmundzie władze okupacyjne skonfiskowały miliard marek niemieckich, aresztując jednego z dyrektorów.

Berlin. (Ag. Wsch.) Przed francuskim sądem wojskowym w Düsseldorfie odbył się dalszy ciąg epilogu w procesie przeciw dyrekcji i członkom rady załogowej zakładów Kruppa w Essen, a mianowicie przewidziana w wyroku rewizyjnym rozprawa przeciw członkowi rady załogowej Müllerowi. Po trzygodzinnej rozprawie ogłoszono wyrok skazujący Müllera na 7 miesięcy więzienia, podczas gdy pierwszy wyrok sądu w Werden opiewał na 6 miesięcy. Karę tę wyznaczono trzema głosami przeciw dwóm, które domagały się kary jeszcze większej.

Przebudowa społeczna.

Hasło „naprawy Rzeczypospolitej“, tak brzemiennie w treści, pobrzmiewa u nas nie od wczoraj; ilekroć nawa państwowa chybotać się zaczynała, ilekroć w sercach polskich, wrażliwych na dolę i niedolę narodu, nie znajdowało się, jeno to słowo: Giniemy“, tyle razy hasło to wyrzywało się odruchem dumy narodowej u Ostroga, lub wybuchało płomieniem miłości Ojczyzny u Modrzewskiego, albo „Głosem wolności, wolności ubezpieczającym“ wołało do Polaków. I dziś hasło to przyoklekać się zaczyna po 5-letnich wstrząśnieniach i eksperymentach w szaty rzeczywistości: tworzy się pod auspicjami naprawy Rzplitej rząd narodowy, odpowiedzialny, trwały, twórczy, do którego się ma zaufanie. Ale ono nie wystarczy; z niego, niby ze źródła wypłynąć muszą czyny; każdy obywatel musi czynić w swoim kółku“, a czynić i uczciwie i mądrze; każdy obywatel mieć musi solidne uświadczenie narodowe, społeczne, państwowe, uświadczenie, nie z mętnych czerpane źródeł.

Dać mu się je winno, nie tylko doraźne, dla chwili potrzebne, jakiego dostarcza prasa codzienna, ale głębsze, szersze, na całą działalność, a to robi uczciwa publicystyka i literatura polityczno-społeczna. Stąd też należy wskazywać na wszelkie książki, jakie się tylko pojawiają, które ten charakter mają.

Taką była wydana ub. roku zbiorowa praca profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Poznańskiego p. t. „O naprawę Rzplitej“ (Kraków — Spółka wydaw., która starała się, nie wyczerpać, ale ogarnąć całokształt zagadnień związanych z budową naszego państwa, mówiła więc i o życiu i o odrodzeniu moralnym oraz religijnym i o zadaniach nauki i szkoły, a również o więcej aktualnych, życiowych, zagadnieniach ustroju państwowego i o sprawach ekonomicznych. Taką jest, w wyższym może stopniu najnowsza praca prof. Uniw. lwów. dr. **Juliusza Markarewicza** (niedoszłego ministra sprawiedliwości w rządzie obecnym) p. t. „Przebudowa społeczna“, (Lwów. — Książnica Polska 1923 Str. 270).

Posiada ona dwie zalety pierwszorzędne: jest napisana porządnie, jasno, przystępnie; po drugie cechuje ją zdrowa, niezmacona stronniczością, myśl obywatelska, narodowa, myśl nawskroś, szczerze, demokratyczna. Ogromnie dużo z niej się nauczyć można, mimo, że książka to wcale szczupła; objętością nie odstraszy. Autor stara się, o ile możliwości trzymać się jak najdalej od polityki bieżącej, jak najmniej mówić o chwilowych jej zбочnieniach, a jaknajwięcej oświecać zagadnienia zasadnicze; niemniej jednak nie może wstrzymać się od przepuszczenia naszej dotychczasowej niepodległej gospodarki państwowej przez alembik sprawiedliwej, choć surowej krytyki.

W trzech częściach książki ujmując naprzód treść „demokratyzacji“ wszechstronnie, starając się oświecić także jej przejawy, jak stosunek równości do wolności, jak niwelacja społeczna i indywidualizacja, decentralizacja majątków, funkcjonaryzacja, tj. różniczkowanie zawodowe, dyktantyzm rządu (tak do niedawna aktualne u nas zagadnienie), stosunek warstw wykształconych, inteligencji do budowy państwa (a więc i kwestia urzędnicza), stosunek demokratyzacji do hasła politycznych. W części II-giej rozbiera stosunek demokratyzacji do proletaryzacji, a więc i do socjalizmu — sprawy wielce aktualne, zwłaszcza ze względu na nasze sąsiedztwo z Bolszewją; w części trzeciej, niedługiej, ale bardzo pouczającej, rozpatruje stosunek żydów i sprawy żydowskiej do procesu demokratyzacji.

Niesposób w krótkiej notatce poinformować o bogactwie problemów, które autor porusza, tem mniej dać pojęcie o tendencjach i ideologii autora, które najsilniej przejawiają się w tych rozdziałach, gdzie mowa o Polsce współczesnej, o jej stosunku do bolszewizmu, do socjalizmu i do sprawy żydowskiej. Ograniczę się do kilku luźnych wzmianek: „Ruch wahadłowy ludzkości“ powiada — odbywa się między dwoma hasłami: wolność a równość; te dwie tendencje wykluczając się nawzajem: „Największe nierówności społeczne (sprawadziła najjaśniejsza doktryna wolności — liberalizm ekonomiczny; największy ucisk prowadzi za sobą doktryna największej równości — kolektywizm (komunizm)“ (str. 8). Ale tamten — liberalizm, który ciągnie za sobą będący niewątpliwie chorobą społeczną, kapitalizm, ostatecznie nie odiega zbyt od przyrodzonego prawa ludzkości, jakimi jest naturalna nierówność ludzi (fizyczna i psychiczna), a zresztą można ją modyfikować umiejętnym podbijaniem i wynoszeniem czynników pracy, ku czemu idzie zwawo nasza era (a o czym piękne strony w książce). Natomiast kolektywizm, negujący to prawo natury, to bardzo szkodliwy szczerp na drzewie społecznym; przede wszystkim niema on nic a nic wspólnego z demokratyzmem; „pojęcie demokratyzacji jest diametralnie różnym od pojęcia proletaryzacji“ (str. 185) tj. socjalizmu. Wykazuje to autor najdowodniej; wykazuje też na dłoni — społeczną, a oczywiście i państwową szkodliwość socjalistycznej doktryny. Albowiem: (tu przede może trochę chaotycznie, ale szkody): Socjalizm dąży do etatyzacji, upaństwowiania środków produkcji — a temsamem niszczy pierwszorzędą pobudkę pracy i produktywność tj. własność indywidualną; przemienia rzeszę ludzką w powszechną biurokrację; jest więc socjalizm wrogiem pracy, tego pierwszorzędnego czynnika kultury; posługuje się dogmatem o pracy jako przekleństwie rodzaju ludzkiego; żąda minimum egzystencji (choćby bez pracy), nagradza pracę bylejaką.

Hasłem: „Proletariat nie ma ojczyzny“, „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się“ — odbiera ludziom wszelki idealizm; „Kto nie odczuwa potrzeby narodowego współzycia — mówi o tem pięknie Makarewicz — kto jest tępy na hasła historycznych tradycji, dla kogo jest obojętna kultura języka macierzystego, ten oczy-

wista rzecz, tem bardziej tępym będzie na każde inne wyższe hasło, bardziej może subtelne niż to, które trafia w regule do umysłu i serca każdej pamiętnej jednostki. — Usunięcie ideału ojczyzny, to oczywiście jest zarazem usuwanie ideałów religijnych, hasła kultury estetycznej, szerzenie piękna, kultury naukowej, rozszerzania umysłowych horyzontów (str. 183). Zwłaszcza zabójczym wprost opętaniem jest zwalczanie religii i pod stawiania na jej miejsce jakiejś racjonalnej etyki, która może ostatecznie wystarczyć człowiekowi ze szczytów kultury, ale dla duszy robotniczej, bardzo pierwotnej, jest za trudną, niezrozumiałą.

Socjalizm, głosząc hasło zupełnej równości ludzi, zabija wolność indywidualną; ba, staje się zawziętym wrogiem jednostek; jest skłonny do prześladowania swobodnej myśli krytycznej; wprost do fizycznego tępienia jej wyznawców (dowiodł tego najoczywiściej bolszewizm). — Łatwo wytwarza oligarię, będąc organizacją zwartą (znów w Rosji sowieckiej klasyczny tego mamy przykład).

Wogóle socjalizm — zdaniem Makarewicza — nie jest twórczy; opiera się i żyje negacją, burzeniem. Bardzo trafnie ujmując to autor: „Nie ulega wątpliwości, że to, co programowi kolektywistycznemu zjednuje licznych zwolenników, to jest nie tyle myśl usunięcia własności prywatnej, bo to raczej szkopał, o który rozbija się jego popularność, ile myśl, że nikt nie będzie bogatym“ (str. 201).

A co mówi o kwestii żydowskiej: Rzuca myśli bystre, surowe, a trafne niezbicie; takie, które przeniknąć winny do świadomości polskiej powszechnej, stać się jej dogmatami: Współżycie z żydami niemożliwe absolutnie: Oni się rządzą dwójaką etyką: wewnętrzną i wręcz przeciwną, w stosunku do obcych; etyką, która jest właściwie zaprzeczeniem wszelkiej moralności; z jednej strony etyka podniosła, zachodnia, z tamtej etyka ludzi pierwotnych. Żydzi chorują na zbiorową megalomanię; ta wyklucza wszelkie stosunki i porozumienie z narodami, wśród których żyją. Żydzi popierają wszelkie teorie społeczne, które dążą do rozluźnienia organizacji wrogię społeczeństwa. Żydzi są zasadniczymi wrogami pracy, która jest czynnikiem twórczym u Arjów. Czyż te tylko chochy, tak znane ich znamiona, nie mogą otworzyć oczu społeczeństwu naszemu, że dla sprawy żydowskiej niema innych rozwiązań, jak te dwa: asymilacja, ale zupełna, bezwzględna, taka, jaka się dokonała lub dokonywa na Zachodzie; u nas jednak z powodu liczności żydów, prawie nie do pomyślenia, albo też bezwzględna eksterminacja, walka na śmierć i życie, zwłaszcza na polu ekonomicznym. Tertium non datur.

Te przytoczone przykłady dają jakieś wyobrażenie o dążnościach tej cennej książki. Zdrowe są one i pożyteczne, nowożytnie, ale nie bezmyślnie nowatorskie, a przede wszystkim owiane szczerem, istotnym demokratyzmem, nie tylko wygrywają na płytkich poglądach epoki, ale i krytycznie oświecają różne modne, ale bezmyślnie, na wiarę apostołów, szerzone teoryjki społeczne i polityczne. Książka ta pisana beztrosko, nie, tudzież przystępnie oświeca różne zagadnienia wszechstronnie, a wskutek tego przekonywa, ale i potraça równocześnie myśl czytelnika i popycha go do wagi.

Dr. Stanisław Tync.

—(rt) BACZNOŚĆ SOKOLI! Ćwiczenia odbywają się dla wszystkich oddziałów we wtorki i piątki na boisku przy ulicy Radzyńskiej od godziny 7—9 wieczorem. Naczelnik.

Anglia a Francja wobec sprawy odszkodowań

Rząd angielski wysłał — jak wiadomo — do Paryża memorandum z prośbą o ściślejsze określenie stanowiska Francji. Biuro Reutersa zaznacza, że skoro Francja czyni ze sprawy zaniechania biernego oporu w Zagłębiu Ruhry jedną ze spraw kardynalnych, Anglia w konsekwencji pragnie dokładniej upewnić się, jak Francja wyobraża sobie tę sprawę. Anglia bowiem pragnie znaleźć wyjście zadawające oba kraje.

Z innego źródła zapewniają, iż koła rządowe życzyłyby sobie, aby Baldwin odbył konferencję z Poincarem.

„Times“ podkreśla fakt, iż gabinet angielski usiłuje zachować przyjazny kontakt z Francją oraz oświecić stosunki, które dotychczas były niewyjaśnione.

„Daily Mail“ zaprzecza, jakoby w Anglii wzmogła się działalność propagandy niemieckiej i wyraża nadzieję, że nie przeszkodzi to ewentualnemu porozumieniu dwóch rządów dla kontynuowania wspólnej polityki w sprawie odszkodowań.

„Daily Telegraph“ pisze, że byłoby rzeczą bardzo ważną, aby przed podjęciem decyzji w kwestii drażliwej, jak np. w kwestii okupacji zagłębia Ruhry, otrzymać od Francji jasne oświadczenie w tych kwestiach i zapytać, czy Francja w razie otrzymania dostatecznych gwarancji niemieckich utrzyma nadal okupację zagłębia Ruhry w okresie moratorium. Wreszcie zdaniem dziennika należałoby również zwrócić baczną uwagę na okupację gospodarczą i politykę zastawów, nie tylko z punktu widzenia politycznego, ale także z punktu widzenia gospodarczego i prawnego. Dziennik zapytuje dalej, czy na terenie okupacji przywrócona byłaby zupełna swoboda rozwoju przemysłu miejscowego i administracji niemieckiej, aby Niemcy w ten sposób mogli zapłacić odszkodowania, czy odszkodowania w gotów-

ce albo w świadczeniach rzeczowych byłyby ściągane przez samych sprzymierzeńców, czy też przy pomocy władz niemieckich. Zdaniem dziennika, należałoby również zwrócić uwagę na sposób interpretacji traktatu pokojowego.

Gabinet angielski omawiał we wtorek na kilkudzinnem posiedzeniu sprawę odszkodowań. O przebiegu posiedzenia wydano następujący półurzędowy komunikat:

Lord Curzon zaznajomił gabinet z zapatrywaniami sprzymierzonych oraz z treścią wymiany zdań, która dalej jest prowadzona. Gabinet nie powziął na razie decyzji. Nie jest zgodne z prawdą, jakoby rząd angielski zwrócił się do Francji z prośbą o zmianę polityki francuskiej. Rząd angielski dąży przede wszystkim do przywrócenia jednolitości zapatrywań i postępowania sprzymierzonych, nie zaś do wywarcia wpływu na zmianę poglądów francuskich.

Oświadczenie w sprawie stanowiska Anglii w sprawie odpowiedzi nastąpi prawdopodobnie dopiero w przyszłym tygodniu.

„Temps“ występuje z artykułem, rozwijającym do ostatecznych granic ustępliwości posuniętą propozycję, na której podstawie rząd francuski byłby gotów zgodzić się na rozpoczęcie rokowań o zlikwidowanie sprawy Ruhry i sprawy odszkodowań. Jest to propozycja zawieszenia broni w Ruhrze z chwilą, gdy rząd Rzeszy i rząd pruski uczynią wszystko w celu skłonienia ludności do spokojnej pracy i powrotu do normalnych warunków w Ruhrze, przy wznowieniu regularnej komunikacji, transportów itd. Rząd francuski i belgijski gotowi będą natychmiast nadać okupacji charakter cywilno-gospodarczy w myśl zasadniczej decyzji z dnia 14 stycznia i uznając, że bierny opór został faktycznie zlikwidowany, gotowi będą przystąpić do rozpatrywania sprawy odszkodowań.

Projekt „Tempsa“, który na Quai d'Orsay określony jest jako odpowiadający stanowisku rządu francuskiego, wywołuje natychmiastową półoficjalną odpowiedź rządu berlińskiego w komunikacji agencji Telegraphen-Union, która określa propozycję „Tempsa“ jako dla Niemiec absolutnie niemożliwą do przyjęcia.

Wystąpienie angielskie wywołało w Paryżu jak najlepsze wrażenie i uważane jest za wyraźną oznakę gotowości przychylenia się do propozycji francuskiej. Jak „Petit Parisien“ donosi, należy oczekiwać w najbliższych dniach osobistego spotkania między Poincarem a Baldwinem w celu ostatecznego uregulowania sprawy.

Polacy w Zagłębiu Ruhry.

Czytamy w „Dzienniku Ludowym“:

W obwodzie przemysłowym Zagłębia rzeki Ruhry żyje obecnie około ćwierć miliona Polaków. Z tego przypada na robotników ciężkiego przemysłu około 90 proc., 10 proc. zaś na inne zawody. W górnictwie zaś pracuje około 33 000 robotników polskich, w przemyśle metalowym około 15 000 mężczyzn, w drobnyu przemyśle, handlu itd. razem około 5000, razem 53 000 mężczyzn zarobkujących, reszta przypada na rodziny. Robotnicy Polacy są w 80 proc. żonaci, posiadają liczne rodziny i tworzą własne ogniska domowe.

Górnicy i metalowcy posiadają własne polskie organizacje zawodowe: Związek górników polskich i Związek metalowców polskich. Pierwszy z główną siedzibą w Bochum, gdzie posiada swój własny dom, drugi z centralą na Górnym Śląsku.

Okupacja wytworzyła dla Polaków westfalskich niestychanie ciężkie stanowisko polityczne. Sojusz Polski z koalicją a szczególnie przyjaźń z Francją, odbija się w duszy każdego Polaka. To też istniała pierwotna obawa, że Polacy tutejsi demonstracyjnie po stronie Francuzów staną, przez co ściągliby na siebie niechęć i zemstę Niemców.

Niemalże też wysiłku kosztowało przywódców, ażeby skłonić ludność polską do neutralnego zachowania się. Pismo tutejsze niemieckie, szowinistyczne gazety bezustannie napadają na Polaków. Do jakiego stopnia nienawiść ta sięga, dowodzi następujący fakt:

Pewna biedna kobieta, żona polskiego robotnika w Hamborn, wyprała koszulę francuskiemu żołnierzowi. Gazety nazwały ją zdrażczynią sprawy niemieckiej, a w rezultacie, tłum zdemolował jej mieszkanie. Liczna rodzina polska, ażeby uratować życie, musiała nocą uciekać do Francji. Polacy cierpią w niektórych okęgach bardzo poważnie. Bardzo często skarżą się polscy robotnicy, że ich życie z Niemcami w jednym domu stało się piekłem. Niemcy odcinają im dopływ wody, prądu elektrycznego i gazu, zanieczyszczają im wejścia do mieszkań, poniewierają dzieci itd. itd.

Tego rodzaju szykany są dość nieuchwytne, przeciwko nim niema właściwie radykalnego środka. Nadmiar złego wyjazd do Francji, jest poważnie utrudniony. (Koleje zmilitaryzowane, nie funkcjonują jeszcze tak sprawnie, ażeby wagony emigrantów z meblami regularnie mogły odchodzić do Francji, koleje zaś niemieckie nie chcą przesyłać do Francji wogóle przyjmować. Emigrację górników na zachód Niemcy utrudniają, w mniemaniu, że Polacy jawnie czy pokatnie jadą do Francji, po to, ażeby wracać następnie jako żołnierze, lub instruktorzy i informatorzy okupantów. Specjalnie z terenów nieokupowanych wyjazd jest prawie że niemożliwy.

Jak podstępnie i świadomie prasa niemiecka posługuje się fałszywymi wiadomościami, niech poświadczą jeden z wielu przykładów.

W Wanne pracował górnik Polak, nazwiskiem Ste-

fan Gindera, który w grudniu r. z. wyjechał do Francji, zostawiając rodzinę swoją narazie jeszcze w Wanne, 8-o marca br. „Wanner Zeitung” zamieściła notatkę, że Stefan Gindera, którego żona mieszka w Wanne przy ul. takiej a takiej, przybył do Wanne z powrotem jako żołnierz francuski i pełni służbę posterunkową w tej samej kopalni, w której dawniej jako górnik pracował. Ponieważ rodzinie Gindera zagrażało wskutek tego niebezpieczeństwo życia, zwróciła się telegraficznie do Francji do miejsca pracy Gindery, z prośbą o przysłanie poświadczenia, że G. stale we Francji mieszka i pracuje. Odnosne poświadczenie nadeszło i złożone zostało we wspomnianej gazecie.

W wielu miejscowościach, a specjalnie w Bochum, nie można na ulicach mówić głośno po polsku, gdyż można się narażać na bardzo nieprzyjemne przejścia. Na ogół można powiedzieć, że stosunek Niemców do Polaków nie jest łagodniejszy od stosunku w czasach plebiscytowych. Jeżeli do czynnych zajęć nie dochodzi, to głównie dzięki bardzo ostrożnemu i taktownemu postępowaniu centralnych organizacyj polskich.

Sylwetka Stambolińskiego.

W karierze politycznej b. premiera bułgarskiego Stambolińskiego, przywódcy radykalnej partii chłopskiej w Bułgarii zasługują na uwagę następujące momenty: w 1915 roku Stamboliński zostaje aresztowany za agitację przeciwko akcesowi Bułgarii w wojnie europejskiej po stronie państw centralnych. Skazany wtedy zostaje na dożywotnie więzienie.

W roku 1918 car Ferdynand podpisuje akt ułaskawienia Stambolińskiego. Jest to chwila, w której Bułgaria przechodzi bardzo ciężkie przesilenie wewnętrzne. Po bita i znajdująca się w dezrypcie armia bułgarska powraca do kraju, szereg deorganizacji, niepokój i chaos. Ówczesny premier Malinow pragnie oddać władzę Stambolińskiemu, jako człowiekowi popularnemu wśród mas. Jednakże Stamboliński pragnie chwilę tę wyzyskać dla swoich osobistych planów, ogłaszając się, jako prezydent Bułgarii. Staje więc na czele zbuntowanych wojsk i zrewoltowanych włościan i rusza na Sofię.

Wierne rządowi wojska pobijają zdeorganizowane oddziały Stambolińskiego, który zostaje ogłoszony za wyjętego z pod prawa. Następują rządy Teodorowa, amnestia i powołanie Stambolińskiego do nowego rządu.

W wyborach roku 1920 włościańska partia pod wodzą Stambolińskiego uzyskuje większość w parlamencie i rozpoczynają się rządy o charakterze wybitnie partyjnym, którym towarzyszą represje w stosunku do przeciwników politycznych. Parlament uchwałą ustawy, na mocy których przeciwnicy polityczni Stambolińskiego podlegają ostrym karom więzienia, a nawet karze śmierci. Od roku 1920 Stamboliński stał się wyłącznym panem Bułgarii, a rządy jego dyktaturą średniego włościanstwa nad pozostałymi klasami ludności. (A. W.)

Walne zebranie Stow. Techników na Wojew. Pomorskie.

Stowarzyszenie Techników na Województwo Pomorskie z siedzibą w Toruniu odbyło w dniu 10 czerwca br. nadzwyczajne walne zebranie, by zająć stanowisko co do ustawy o Izbach Inżynierskich i Instytucjach Cywilnych Inżynierów, będącej obecnie w opracowaniu. Wpływ Małopolski starała się, ustawą ta technikowi w b. zab. pruskim ograniczyć, jego dawne prawa przejęte z administracji pruskiej. Na zebranie przybyli delegaci z Poznania, Inowrocławia, Mogiła, Gniezna, Bydgoszczy, Tczewa, Grudziądza, Chełma, Chojnic, Wąbrzeźna, Nowogoniasta, i Torunia w ogólnej liczbie 58.

O godz. 12.15 zajął przewodniczący zebranie, witając przybyłych gości i delegatów, wyrażając zadowolenie z wielkiej liczby zebranych kolegów, którzy przybyli w pełnym zrozumieniu swych interesów. Na marszałka zebrania wybrano kolegę Rogala z Torunia.

Marszałek dał przybyłym pogląd historyczny na rozwój i ideologię Stowarzyszenia i nawiązał zarazem do tematu głównego zebrania. Stowarzyszenie Techników poczyniło już kroki w celu wpłynięcia na opracowanie wyżej wymienionej ustawy. W tym celu wyjechała na zebranie w Grudziądzu dnia 13. V. 1923 r. wybrana delegacja do Stowarzyszenia Techników do Poznania, wysunęła tam myśl połączenia wszystkich Stowarzyszeń Technicznych na ziemiach zachodnich w jedno zrzeszenie, aby jako wielka siła tem skuteczniej móc przeprowadzić swe żądania, czy to wobec rządu, czy też wobec ciał ustawodawczych.

U Stowarzyszenia Techników w Poznaniu przyjęto myśl tę przychylnie, lecz oświadczone, że dla osiągnięcia wpływu na opracowanie ustawy jest na razie aktualniejszym przystąpienie do stałej delegacji Zrzeszeń Technicznych na całą Rzeczypospolitą, która zajęła się opracowaniem projektu ustawy.

Delegat z Poznania dał pogląd na dotychczasowy przebieg prac stałej delegacji i Zrzeszeń Technicznych nad ustawą i na jednostronne opracowanie jej w duchu małopolskim. Komisja opracowująca ustawę składała się pierwotnie z 3 członków, po jednym z każdego zaboru. Komisji tej zamiast dać prawo kooptacji dalszych członków z każdego zaboru jak tego się domagał przedstawiciel Wielkopolski, przydzielono 4 członków, lecz wszystkich z Małopolski, tak, że w komisji opracowującej projekt ustawy zasiada na 7 tylko 1 z byłego zaboru pruskiego, którego rola ogranicza się siłą faktu tylko do protestu wobec uchwał reszty 6.

Wobec tego niema dla nas techników dwóch zdań, w jakim duchu opracowuje się ustawę o Izbach Inżynierskich!

Jedynym środkiem technika do walczenia o byt jest otwarta, energiczna publiczna walka z zastosowaniem wszelkich do dyspozycji nam stojących środków, a mianowicie zmobilizowania szerokich warstw techników, zainteresowanie naszą sprawą jaknajszerszej publiczności, wysłanie memorjałów i delegacji do kół poselskich.

Niema bowiem co czekać na łaskę, której udzieli nam inżynierowie małopolscy! Charakterystycznym jest, że kolegom z byłego zaboru pruskiego, którzy podczas administracji pruskiej piastowali urzędy jako kierownicy policji budowlanej lub w państwowych instytucjach zabrania się, o ile przeznaczają do innych dzielnic, podpisywania i wykonywania własnych projektów.

Powyższy referat delegata poznańskiego wywołał żywą dyskusję, w której zebrani wypowiadają się, ze zdecydowaną walką pod hasłem: „od głodu, ognia i wojny z dodatkiem i od wszelkiej biurokracji austriackiej, zachowaj nas Panie!”

Uchwalono nie wytyczać sił na uzyskanie tytułu inżyniera, lecz bronić praw nabytych wiedzą administracji pruskiej. Niech prawdziwemu technikowi nie zależy na tem, prowadzić tytuł inżyniera, lecz niech okaże, co umie tworzyć bez tego tytułu.

Dalej uchwalono: a) poszczególne Stowarzyszenia przystępują do stałej delegacji Zrzeszeń Technicznych, b) Zrzeszenie się Poznania, Pomorza i G. Śląska, aby wybrać delegację, która z memorialami uda się do Min. Oświaty prosząc, o wyjaśnienie w opracowaniu się znajdującej ustawy; c) Poszczególne Stowarzyszenia zainteresują jaknajwiększą liczbę posłów na Sejm i Senat, prosząc o obronę technika, absolwenta szkół średnich byłego zaboru pruskiego; d) Zarządy Stowarzyszeń Poznania i Pomorza udadzą się wspólnie do Zrzeszeń Technicznych na Górny Śląsk celem wszczęcia jednolitej współpracy.

Ze względu na spóźnioną porę skrócono porządek obrad, nawołując Zarząd do energicznej, bezwzględnej i otwartej pracy w myśl powyższej uchwały, ażeby w jak najkrótszym terminie zwołał również nadzwyczajne walne zebranie na cały zabór i zorganizował wszystkie siły techniczne do wspólnej jednolitej pracy. Tu chodzi o byt średniego technika, którego zamierza zalać fala nadchodząca z inn. zaborów. Być może rozpocząć uchwalony program zebrani złożyli 490 000 mkp., za które ofiarodawcom serdeczenie podziękowano.

O godz. 3.50 zamknął przewodniczący zebranie, przyrzekając stanowczość, chęć i szczerość do pracy.

Kolegom jeszcze nie zorganizowanym poleca się w własnym interesie zgłosić się na członka.

Zgłoszenia należy skierować pod adresem W. Radomicki, Toruń, ul. Małe Garbary 6, III p.

Stowarz. Techników na Wojew. Pomorskie z siedzibą w Toruniu.

Sport konny i jego znaczenie

Sport konny jest rozrywką — rozrywką piękną, zdrową, rycerską, a mającą oprócz tego swe praktyczne strony.

Sport należy do młodzieży, chociaż i starsi wiekiem mogą w nim odpowiednio brać udział, jeżeli nie czynny fizycznie to moralny przez szerzenie zamiłowania do niego i patronowanie mu. Mając w pamięci minione moje młode lata, chcę w krótkości poświęcić kilka słów na temat sportu konnego, a to w tym celu, ażeby w naszej młodzieży, którą serdecznie kocham i w której przyszłość naszego narodu widzę, wzbudzić także i zamiłowanie do jazdy konnej a tem samem rozwinąć jej zmysł i chęć do hodowli konia, która jak wiadomo, ze sportem jest ściśle połączona.

Anglia i cały świat kulturalny zawdzięczają rozwój hodowli swych koni przeważnie sportowi, gdyż na torze wyścigowym. Na próbach publicznych, konkursach hipicznych, próbach na dystans i próbach siły pociągowej składa koń — że tak się wyraża — egzamin swej prawdziwej wartości, jak: szybkości, wytrzymałości, siły, energii, odporności, temperamentu i zdrowia.

Hodowca-Sportsman ocenia i wybiera materiał do hodowli nie tylko według powierzchownych form tj. eksterieru, lecz ocenia i wybiera go według dzielności i wartości ukazywanych w spółzawodach z innymi końmi na konkursach publicznych. I to jest ważne i miarodajne, gdyż wszystkie właściwości: dobre i złe, zewnętrzne i wewnętrzne (mogłoby powiedzieć duchowe) eksterieru, konsystencja kości i ścięgna, temperament, charakter, energia etc. strawność żołądkowa, wzrok, siła pociągowa, zdrowie etc. etc. są dziedziczne.

Tyle w krótkości o jego hodowli w związku ze sportem. Chodzi mi jednak głównie i przeważnie o wychowanie i rozwój młodzieży naszej.

Rozumny sport konny bowiem, przyczynia się nie tylko dodatnio do rozwoju sił fizycznych, zgrabności i zwinności, lecz także do rozwoju męskich cnót duszy jak odwagi, dzielności, śmiałości myślenia, szybkiej orientacji, decyzji i szybkiego jej wykonania, a wreszcie wzbudza zdrową konkurencję w szlachetnym tego słowa znaczeniu, czyli ambicję.

Młodzież w tym duchu wychowana i w rycerskich dyscyplinach, stanie zawsze na czas w razie potrzeby, do zwycięskiej obrony praw ojczyzny. A że kawaleria w każdej ruchomej wojnie odgrywa wysoką rolę, widzieliśmy to niedawno w grozie jaką wywołał pochód dzikich hord jeźdźnych Budienego. Radziłbym od serca, ażeby na dwa lub trzy powiaty potworzyły się towarzystwa (związki) pod opieką zamiłowanych jeźdźców, któreby miały na celu w skromnych rozmiarach bez wielkiego hałasu i pompy uprawiać sport konny jak biegi myśliwskie jesienną porą, jazdę dystansową, próby koni powozowych na dystans i w sile pociągowej. Ja zaś całkiem bezinteresownie chcę i radą i pomocą moim młodym i starszym przyjaciółom chętnie służyć.

Jestem także tego zdania, że i młodzież włościańska mogłaby w odpowiednim stopniu za sobą pociągnąć, co wytworzyłoby pewną spójność na korzyść narodoła.

Proszę uprzejmie, ażeby i inne na Pomorzu wychodzące gazety, artykuły ten łaskawie przedrukowały.

Julian Fischer, pułkownik, Inspektor hodowli koni.

Wielkie „Igrzyska sportowe” nad Wisłą.

W niedzielę dnia 17-go bm. odbędzie się w Grudziądzu wielkie „Igrzyska sportowe” nad Wisłą, o których pisaliśmy już przed kilku dniami w naszym piśmie. Podkreślić trzeba raz jeszcze, że przeznaczone są one nie tylko dla miłośników sportu, ale także dla szerokich warstw ludności, a przede wszystkim dla młodzieży szkolnej i rzemieślniczej, która w „Igrzyskach” tłumny wzięść winna udział.

„Igrzyska sportowe” zaczynają się o godzinie 4-tej po południu i trwać będą aż do zmroku. Przygrywać będą dwie orkiestry wojskowe. Program jest następujący:

1. Śpiewy i reje działwy szkolnej,
2. „Gra w piłkę koszykową” — wykona oddział żeński Tow. gimn. „Sokół”,
3. Kadryl artyleryjski — wykonany przez podoficerów 16 p. a. p.,
4. Wzorowa lekcja gimnastyki — wykona oddział sport. C. S. Z. P. P. nr. 2,
5. Gimnastyka na przyrządach — wykona oddział męski Tow. gimn. „Sokół”,
6. Gry i zabawy hipiczne — wykonane przez oficerów i kadetów C. S. K.,
7. Popisy harcerzy,
8. Żarty sportowe,
9. Wzloty pasażerskie samolotami.

Wobec minimalnej ceny wstępu „Komitet Wychowania Fizycznego” żywi nadzieję, iż „Igrzyska sportowe” ściągają w niedzielę nad Wisłę, tysięczne rzesze ludności, a przede wszystkim liczne zastępy młodzieży, która z „Igrzysk” tych wyniesie winna pobudkę i zachętę do pielęgnowania zdrowego sportu, dającego hart ciała i ducha. W tej myśli oczekujemy jutrzejszych „Igrzysk sportowych”.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Niedziela Adolfa bisk. Wschód słońca 3.39 zachód 8.22 Wschód księżyca 6.44 zachód 10.11.

88

Stan wody na Wiśle z 16. 6. 1923.

Kraków + —, —, Warszawa + 180, Toruń 148, Fordon + 144, Chelmno + 141, Grudziądz + 174, Kurzebrak + 181, Piekło + 123, Tczew + 149, Einlage + 22,5 Schiewenhorst + 270

89

—** WIELKI NUMER „GŁOSU POMORSKIEGO”, poświęcony specjalnie sprawom Pomorza, opuści prasę — w powiększonej objętości w wielkim nakładzie około 25-go czerwca. Numer ten związany będzie z Wystawą Rolniczo-Przemysłową w Brodnicy.

Zwracamy uwagę P. T. Kupcom, Przemysłowcom itp. na powyższy numer „Głosu Pomorskiego” jako niezawodne źródło korzystnej reklamy. Ogłoszenia przyjmuje się w Ekspedycji „Głosu Pomorskiego” oraz we wszystkich biurach ogłoszeń i reklamy. W sprawach ogłoszeń prosimy żądać telefonicznie naszego zastępcy. Numer telefonu: 50 i 51.

—** REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO. Dziś „Gobelin”, krotoczwila Jastrzębca-Zalewskiego. Przedstawienie niskowe.

Jutro tj. w niedzielę „Gobelin”.

W poniedziałek „Gobelin”, przedstawienie dla wojska. Ceny od 1000 do 3000 marek.

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Dziś po raz 4-ty święta krotoczwila nowoczesnego repertuaru „Gobelin”, w której autor z niezwykłym talentem satyrycznym piętnuje wszystkie przywary dwóch odrębnych światów — schodzącego w cień pseudo-arystokratyzmu i zrobionego przez wojnę spanoszonego chamstwa. A wszystko to odziane w szatę nadzwyczajnego humoru i przekomicznych sytuacji. W sztuce tej występują najdzielniejsze siły naszego zespołu teatralnego z pp. Lenkiem, Łozińskim i Cichockim na czele, oraz pp. Hartmannową i Kostecką.

W celu udostępnienia jaknajszerszym masom poznania tego w swoim rodzaju arcydzieła, będzie to przedstawienie niżżkowe.

W niedzielę również „Gobelin”.

W poniedziałek ta arcykomiczna krotoczwila odegrana będzie po raz 6-ty jako przedstawienie dla wojska po cenach odpowiednio niżżonych, tj. od 1000 do 3000 marek za bilet wejścia.

Najbliższą premierą w naszym teatrze będzie niestarzejąca się nigdy świetna komedia Bałuckiego „Dom Otwarty”, nad którą pod wytrawną ręką p. Lenka pracuje cały zespół artystów.

—** PROCES PRZECIWKO „GAZECIE GRUDZIĄDZKIEJ” o obrazę prokuratora Łukanowskiego z Torunia, zakończył się krótko przed godziną 1-szą w południe przedłożeniem stronie oskarżonej przez stronę obrażoną deklaracji wyrażającej żal za uczynioną prok. Łukanowskiemu krzywdę i zobowiązującej się do złożenia sumy 2 milionów marek, którą p. prok. Łukanowski składa w połowie na rzecz kół Inwalidów wojennych w Grudziądzu, drugą połowę zaś na podobne koło w Toruniu. O ile strona oskarżona przyjmie tę deklarację, prokurator sadu skargę cofnie. Zarządzono wobec tego przerwę w rozprawie do wtorku. Bliższe szczegóły procesu w następnym numerze.

—** ZŁODZIEJSTWO. Tej nocy skradziono w parku miejskim z wielkiego okrągłego klombu, na którym do niedawna wysadzone bratki i niezapominajki tak pięknie odbijały się na tle trawników, 40 sztuk pelargonii. Brak słów na napiętnowanie łajdactwa, toteż Tow. Upiększenia Miasta ma zwrócić uwagę, jeśli podkreśla potrzebę współpracy naszej

policii. Z ukradzionych pelargonii 15 były o kwiecie czerwonym a 25 nijskie, pstrolistne, służyły na obwódkę.

Wyobrazić sobie można z jakimi trudnościami przychodzi ogrodnictwu mlejskiemu utrzymanie klombów w pełnej okazałości, jeżeli podobne kradzieże w parku są na porządku dziennym.

Zażądamy stanowczo aby policja dbała o park nie tylko w dniu lecz przedewszystkiem w nocy.

—** WYJAŚNIENIE. Odnośnie artykułu p. t.: „Z za kulis sekcjarstwa grudziądzkiego”, opublikowanego w naszym piśmie w dniu 10-go czerwca br. wobec mylnej interpretacji w wierszach 44-tym i 45-tym, o której doniesiono nam z kilku stron stwierdzamy na podstawie informacji zaczerpniętych u źródła, że pewien uczeń Państwowej Szkoły Budowy Maszyn nie był członkiem sekty, lecz włączony na jedno z posiedzeń, po zorientowaniu się w sytuacji natychmiast opuścił zebranie.

—** ZAPISY DO SZKÓŁ POWSZECHNYCH. Niniejszym podajemy do publicznej wiadomości, że zapisywać będziemy dzieci do szkół powszechnych w dniach od 18-go do 28-go bm. od godziny 9-tej do 12-tej przed południem. Zgłoszenia należy wszystkie dzieci urodzone w roku 1916 i przedłożyć metrykę urodzenia.

Ponieważ opóźnione zapisywanie dzieci normalny bieg nauki tamuje, prosimy uprzejmie oznaczyć termin ściśle przestrzegać.

Kierownicy szkół powszechnych.

—** ZARZĄD POWIATOWY ZWIĄZKU OBRONY KRESÓW ZACHODNICH W GRUDZIĄDZU wzywa członków swoich do wzięcia udziału w wykładzie wiceprezesa Centralnego Komitetu Obrony Przeciwgazowej, p. pułk. Małyszko, który odbędzie się w Grudziądzu w poniedziałek dnia 18-go czerwca o godzinie 7 i pół w Bazarze. Wykład odbędzie się staraniem oddziału grudziądzkiego Komitetu Przeciwgazowego.

—** OBRONA PRZECIWGAZOWA TO PANCERZ RZECZYPOSPOLITEJ. Pisma warszawskie donoszą, że Sejmiki Powiatowe za przykładem Sejmiku w Kole, który ofiarował na Instytut Gazownawczy dla Wojska 20 milionów marek, układając budżet roczny, przeznaczają na budowę Instytutu znaczne kwoty, sięgające nieraz do paru i więcej milionów.

Jeżeli propaganda Obrony Przeciwgazowej potoczy się w takim tempie i Sejmiki innych powiatów naśladować będą Sejmik w Kole, to wkrótce ofiary na ten cel osiągną do paru miliardów.

Pamiętajmy, że aby się ustrzec od wojny, trzeba być do niej dobrze przygotowanym!

A wojna przyszłość — to wojna wynalazków!

—** ZE SPORTU. W niedzielę dnia 10 bm. rozegrany został mecz footballowy między I. i II. drużyną Powiwoj a I. drużyną Centr. Szkoły Podof. P. Nr. 2. Rezultat streszczał się w 3:0 na korzyść Powiwoju.

—** ZAWODY PIŁKI NOŻNEJ. Przypomina się w ostatniej chwili mające się odbyć jutro, w niedzielę na boisku (w koszarach Wł. Jagiełły dawniej D. O. K.) zawody od godziny 2-giej począwszy między K. S. Zuch-Toruń — K. S. Powiwoj II; od godziny 4-tej między T. K. S. Toruń I — a K. S. Powiwoj I. Ponieważ między wymienionymi ostatnimi klubami rozstrzygać się będzie zwycięstwo mistrzostwa Pomorskiego, przeto wzbudzają powyższe zawody wielkie zainteresowanie i zaleca się wszystkim miłośnikom sportu podążyć jutro na wspomniane boisko.

—** O UBEZPIECZENIE DZIENNIKARZY. Ministerjum oświaty przygotowuje ubezpieczenie emerytalne dla artystów, literatów i dziennikarzy. Ministerjum zwróciło się już do odpowiednich korporacji, celem zapoznania się z ich propozycjami i życzeniami. Na podstawie tych opinii i życzeń opracowany będzie projekt ustawy, który rząd wnieście do parlamentu. Szkoda tylko, że dzieje to się w Czechosłowacji.

—** REZERWISCI ROCZNIKA 1895 NIE PÓJĄ LATEM NA ĆWICZENIA. W związku ze zmianą na stanowisku szefa sztabu generalnego rozeszły się po Warszawie pogłoski, jakoby 8 tygodniowe ćwiczenia wojskowe rezerwistów rocznika 1895 zostały wyznaczone nieodwołalnie na termin pierwotny, tj. na dzień 15 lipca. Pogłoski te — jak się „Kurjer Czerwony” dowiaduje ze źródła najbardziej powołanego — są najzupełniej błędne. Ćwiczenia rocznika 1895 odbędą się w czwartym kwartale bieżącego roku i będą trwać nie dłużej jak 5 tygodni. Tak samo nie ulegnie zwłoce termin zwolnienia rezerwistów rocznika 1896, wyznaczony na dzień 20 czerwca.

—** DZIAŁ EMIGRACJA SEZONOWA DO NIEMIEC. Starostwo Grodzkie przestrzega przed dziką emigracją robotników sezonowych do Niemiec, która się w tym roku już rozpoczęła. Robotnicy sezonowi emigrują do Niemiec w sposób dziki bez wszelkich dokumentów przez co narażają się na wyzysk w Niemczech wreszcie na wielkie przykrości przy powrocie przez granicę polską.

—** ROZSTRZYGNIECIE KONKURSU NA WZÓR ZŁOTEGO POLSKIEGO. W Warszawie został rozstrzygnięty konkurs na złoty polski ogłoszony przez min. skarbu i departament kultury i sztuki. Prac nadesłało 127. Pierwszą nagrodę w wysokości 4 milionów marek przyznano pracy prof. Mieczysława Kotarbińskiego z Wilna, drugą nagrodę 3 miliony marek pracy prof. Jastrzębowskiemu z Warszawy, a 3-cią — dwa miliony marek pracy p. Lubelskiego Mieczysława z Poznania.

—** DEPUTAT WĘGŁOWY DLA KOLEJOWCÓW. Polski Związek Kolejowców od dłuższego czasu domaga się, aby deputat węglowy pracownicy Kolejowi mogli otrzymywać kredytowo na spłatę w dogodnie rozłożonych ratach.

W dniu 13 czerwca rb. Przedstawiciele Zarządu Głównego P. Z. K. wraz z przybyłą z Małopolski delegacją w osobach pp. Kacanika (Lwów), Menszika, Warchomego (Kraków), Leszczyńskiego i Dzierżka (Stanisławów) przy udziale posłów Dolanowicza (Ch. D.) i Jachymia (Zw. L. N.) udali się do P. Ministra Kolei Żelaznych Karlińskiego, domagając się w dalszym ciągu między innymi postulatami wydania kolejowcom deputatu węglowego kredytowo. Pan Minister Karliński oświadczył delegacji, że przynależny kolejowcom deputat węglowy na okres zimowy będzie wydany obecnie na spłatę w ratach miesięcznych.

Odpowiedzi od Redakcji.

— Sław-Grudziądz: Nowe! nie możemy publikować z powodów, że 1. ma charakter wybitnie lokalny; 2. mimo wolnie apoteozuje przedwojenny obóz P. P. S.; 3. brak jej

równowagi między częścią pierwszą a drugą; 4. przez zbyt szybkie zakończenie traci nieogólnym; 5. posiada styl ciężki. Manuskrypt można w godzinach redakcyjnych odebrać u sekretarza redakcji w ciągu 4 dni.

Ofiary.

—** ZAMIAST WIENCA NA TRUMNĘ SP. TERESY CHMIELEWSKIEJ złożył personel techniczny „Drukarni Pomorskiej” na stację dla niemowląt, do dyspozycji p. dyr. Maciejewskiej 100 000 marek.

Podziękowanie.

—** TYDZIEŃ CZERWONEGO KRZYŻA. W Biurze Czerwonego Krzyża złożył p. inspektor Ossowski następujące składki: 55 000 marek od gimnazjum matematyczno-przyrodniczego, 154 200 od seminarjum nauczycielskiego (niemieckiego), 114 000 od gimnazjum klasycznego, 214 810 od szkół powszechnych i wydziałowych. Celem zaokrąglenia sumy złożył p. inspektor Ossowski od siebie 13 775 marek, razem więc 550 000 marek. Panu insp. Ossowskiemu za tyle trudu i serca oraz wszystkim szlachetnym ofiarodawcom składa imieniem Zarządu serdeczne podziękowanie

(—) Maria Żyborńska, przewodnicząca.

Szlachetnie bardzo postąpiły sobie powyższe wymienione szkoły. Pytamy się jednak ze zdziwieniem: Gdzie pozostały wiejskie szkoły? Czyż nie zrozumiały one ważności instytucji Czerwonego Krzyża? (Red.)

—** NARODOWA ORGANIZACJA KOBIET składa serdeczne podziękowanie panu Lisiewiczowi, właścicielowi Hotelu Warszawskiego za bezinteresowne udzielenie sali do posiedzeń miesięcznych. Zarząd.

—** NA TOW. POWST. I WOJAKÓW W GRUDZIĄDZU złożyli pp.: Krzywiński poseł 25 000 mk., Kollinger Oton 20 000 marek, Paluszkiewicz Jan 20 000 marek, N. N. 10 000 marek, Hurt. Sp. Spożywczych 15 000 marek, Schimmek 5 000 marek, Szydłowski Paweł 8 000 marek, Powalowski C. M. 40 000 mk., Żmijewski 10 000 marek, Sporny W. 20 000 marek, Trocha St. 10 000 marek, Rzosko 1 000 marek, Guziński 1 000 marek, Nowakowski 5 000 marek, Kruszona 2 000 marek, Polley W. 5 000 marek, Strzyżewicz B. 5 000 marek, Heldt B. 5 000 marek, Żywnopol 10 000 marek, Witkowski Paweł 10 000 marek, Nawrocki 2 000 marek, Stoński 2 000 marek, Alimentaria 5 000 marek, Sikorski i Bieliński 20 000 marek, Serbiewski T. 1 000 marek, Wojak F. 5 000 marek, Kowalski i Krecki 2 000 marek, Waleśa Jan 2 000 marek, Kulerski Wł. 2 000 marek, Pawłowski T. 1 000 marek, A. Ruchniewicz 10 000 marek, Neumann A. 2 000 marek, Gussmann Jan 1 000 marek, Szałucki K. 3 000 mk., Bialik Fr. 5 000 marek, Brendel 2 000 marek, Femina 2 000 mk., Vetter 1 500 mk., Kiewe S. I. 10 000 marek, Kucharski 5 000 marek.

Powyższym ofiarodawcom składamy serdeczne podziękowanie. Dalsze ofiary przyjmuje Redakcja „Głosu Pomorskiego” (—) Maciejewski, prezes. (—) Wład. Graczyk, skarbnik

—** NA KUCHNIE LUDOWĄ złożyli: p. P. Dumont, ul. Toruńska — 2 beczki kapusty, personel Warsztatów Tramwajów Miejskich zysk z urzędzonej zabawy 50 000 marek, p. Mazur, ul. Pańska (fabryka octu) 50 ltr. octu. Ofiarodawcom składa podziękowanie Kuchnia Ludowa.

Ruch towarzysztw.

—(rt) KOŁO POLEK. Zwyczajne miesięczne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 18-go bm. o godzinie 7 i pół wieczorem w malej salce Bazaru przy ulicy Montuski.

Omawiany będzie program działalności Koła na rok bieżący, wobec czego uprasza się o jaknajliczniejszy udział.

Zarząd.

—(rt) BACZNOŚĆ CZŁONKOWIE ZWIĄZKU PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH. Zebranie odbędzie się w czwartek dnia 21-go bm. o godzinie 7 i pół w Hotelu Warszawskim, na które zaprasza się członków.

Biuro Z. P. U. mieści się w lokalu Związku Inwalidów Wojennych, Ratusz II w podwórzu (czynne od godziny 9—6 po południu z przerwą obiadową).

Kwiatkowski, kom. prezes Koła.

Z Pomorza.

—** SARNÓWEK, w pow. grudziądzkim. (Koło Obrony Kresów Zachodnich). Konieczność wyteżenia wszelkich wysiłków w kierunku zabezpieczenia naszych ziem zachodnich przed najazdem niemieckim uznali mieszkańcy gminy Sarnówko w powiecie grudziądzkim, pragnąc z inicjatywy p. Tytenbruna założyć tamże Koło Związku Obrony Kresów Zachodnich. W tym celu zebrałowało zgóry kilkadziesiąt mieszkańców swe przystąpienie do Związku. W najbliższych dniach odbędzie się tamże zebranie organizacyjne w celu wybrania Zarządu.

Niechaj w ślady Sarnówka wkroczą i inne wioski powiatu tutejszego, zakładając u siebie Koła Związku Obrony Kresów Zachodnich.

Vivant sequentes!

—** TORUŃ. (Także kandydat na oficera). Niemitego rozczarowania doznał w Toruniu pewien 16-letni gimnazjasta uczeń III kl. z małego miasteczka w województwie poznańskim. Otóż czytał on w gazetach że na Pomorzu przyjmują „kadetów” jako kandydatów na oficerów. — Nie powiedziawszy nic rodzicom, którzy z syna chcieli mieć pociechę, wybrał się w drogę do Torunia i zamieszkał w pewnym hotelu. Ponieważ mu zabrakło pieniędzy na życie udał się z prośbą pisemną do rodziców, ażeby go wyratowali z ciężkiego położenia, gdyż zmuszony już był przywłaszczyć sobie zegarek pewnego gościa i spieniężyć go w zastawie. Przedsiębiorczym chłopcem zajął się policja w celu odstawienia go skąd przybył.

(Z kroniki wypadków powiatu toruńskiego). W Warszawie przyszło w ostatnich dniach pomiędzy robotnikami Antonim Szachowskim a Wasilowskim do sprzeczki, w toku której Sz. uderzył Wasilowskiego młotkiem w głowę tak niebezpiecznie, że tenże wskutek odniesionej rany wkrótce zmarł, osierocając żonę i 8 dzieci. Szachowskiego aresztowano.

Niemitej niespodzianki doznało pewne małżeństwo z Torunia przebywające na weselu u krewnych w Rogówku. Bowiem po skończonej biesiadzie zauważyli, że zostali wyłasczeni z portfeli i torebki damskiej z zawartością.

—** ŚWIECIE. (Trup zagrzebany w ziemi). Z wioski Udzierz w pow. świeckim donoszą nam, że leśniczy miejscowy znalazł w ostatnich dniach na łąkach poza wioską zwłoki ja-

kiegoś niezananego mężczyzny. Trup był pokryty darniami. Wystawiały tylko palce jednej ręki. Odkrycie to można jedynie zawdzięczać psu leśniczego, który przez swe dziwne zachowanie się zwrócił uwagę swego pana na miejsce, gdzie zwłoki leżały. Według twierdzenia lekarzy, człowiek ów co najmniej przez cztery tygodnie leżał pod darniami. Ciało się też już mocno rozkładało. Stwierdzono, że owego mężczyznę zabito silnym uderzeniem w głowę. Znalezione tylko jedno miejsce uderzenia, ale było ono tak silne, że czaszka była rozbita. Prawdopodobnie posługiwano się młotkiem lub toporkiem. Nazwiska tego nieszczęśliwego nie można dotychczas stwierdzić, gdyż nie znaleziono u niego żadnych dokumentów. Jednak z ubrania sądzi się ogólnie, że był to człowiek z innej dzielnicy Polski, który przybył tu na Pomorze celem kupna gospodarstwa. Prawdopodobnie więc chodzi tu o morderstwo w celu rabunkowym.

Zwłoki pochowano na cmentarzu w Lipinkach, pow. świeckim.

—** GNIEW. (O pamięć dla bohaterów). Z kół powstańców i wojaków w gminie otrzymujemy następujące pismo: „Na cześć ochotników z Gniewu i okolicy, spieszących w czasie inwazji hord bolszewickich (r. 1920) w szeregi armii polskiej, postawiono w swym czasie na rynku wielką tablicę pamiątkową, na której umieszczono wszystkie nazwiska ochotników. Krótco potem tablica ta zniknęła z Rynku i została na podwórzu tuł. magistratu zwiędzona, gdzie na ustroju, bardzo rzadko ją jakieś oko ludzkie, chyba przy wejściu na podwórze, spostrzeże. Czy na to zasłużyli ci, którzy poszli walczyć o byt wolności i niepodległości swej ojczyzny najukochańszej, wypada zapytać o jednoś władzy?”

—** PELPLIN. (Kradzież worków cukrowych). W cukrowni w Pelplinie zauważono niedawno brak około 500 worków. Policja stwierdziła, iż kradzieży dokonali zatrudnieni w cukrowni robotnicy, którzy worki te sprzedali częściowo w Pelplinie, częściowo w okolicy. Pewną ilość miechów zdołano obłożyć jeszcze aresztem.

—** TUCHOLA. (Z działalności Związku Obrony Kresów Zachodnich). W ubiegłą sobotę, dnia 9-go bm. odbyło się w Tucholi plenarne zebranie tamtejszego Koła Związku Obrony Kresów Zachodnich, na którym po załatwieniu szeregu spraw organizacyjnych, wygłosił obszerny referat na temat zadań Związku, kierownik O. K. Z. na Pomorzu p. Kudlicki z Grudziądza.

Następnej niedzieli odbył się po nabożeństwie wiec informacyjny w Gostyczynie tamtejszego powiatu z tym samym porządkiem obrad.

Po zebraniach zgłaszało się mnóstwo osób na członków. Wogóle Organizacja Obrony Kresów Zachodnich w powiecie tucholskim rozwija bardzo energiczną działalność. Koła istnieją w rozmaitych wioskach powiatu. W jedną z najbliższych niedziel zorganizować zamierza tamtejszy Zarząd Powiatowy Koła w Żalnie, Śliwicach i Cerkwinie.

—** TUCHOLA. (Pożar w okolicy). W wiosce Bysławku u robotnika Ropińskiego wybuchł pożar przez nieostrożność domowników, którzy się udali do pracy i nie zgasił ognia w palenisku. Drzewo, leżące przy palenisku zapaliło się i w mgnieniu oka stanął drewniany dom z słomianym dachem w płomieniach. Pomimo wszelkich zabiegów gaszenia ognia ze strony tutejszych mieszkańców, spalił się doszczętnie dom z całym martwym inwentarzem. Dwoma sikawkami z sąsiednich wiosek zdołano zlokalizować pożar tak, że się nie spalił obok znajdująca się stajnia.

—** SKARSZEWY. (Znowu zatrucie grzybami). Po spożyciu smardzy (murchli) zachorowała wśród objawów zatrucia rodzina właściciela Omernika w Garczynie. 17-letnia córka Walerja umarła wkrótce po odwiezieniu do tutejszego szpitala; resztę rodziny udało się uratować.

—** TCZEW. (Elektromotor w lesie). Niedawno temu skradziono właścicielowi Rauschowi elektromotor. Jako sprawca kradzieży został schwytany bezrobotny Franciszek Kreft z Tczewa. K. był zdemontował w nocy motor, który służył do poruszania pompy, i ukrył go w pobliskim lesie, gdzie teraz został odkryty i zwrócony właścicielowi.

—** KOŚCIERZYNA. (Hojna ofiara Prezydenta Państwa). Przybył tu specjalny wysłannik Prezydenta Rzeczypospolitej p. Aleksander Charszczewski i wręczył dyrektorowi Seminarjum p. Targowskiemu 5 milionów marek, które p. Prezydent przeznaczył na tutejsze Seminarjum Nauczycielskie.

—** CZERSK. (Tajemnicze strzelanie w lesie). W jednej z ostatnich nocy jacyś nieznani sprawcy urządzili strzelaninę na leśniczówce w Ustroniu. Przypuszczają należy, że byli to kłusownicy, którzy wracając z zabawy w Moście, chcieli leśniczego, patrzącego im na palce sterroryzować.

—** CHOJNICE. (Pożar w fabryce wódek). Przed kilku dniami w starym budynku fabryki wódek p. Kaźmierskiego wybuchł pożar, który o mało co nie przybrał groźnych rozmiarów. Jeden z pracowników rozlał na poddaszu kilka butelek spirytusu. Chcąc ukryć wypadek, wziął się na najgorszy sposób usunięcia śladów, bo zapalił zapalkę, ażeby płomieniem zliżać okowite. Ogień przerzucił się na nagromadzone na poddaszu zapasy słomy w pakach i nakryciach na butelki i w mgnieniu oka powstał taki swąd i dym, że z trudnością można się było zbliżyć do miejsca pożaru. Pożar szkody wielkiej nie wyrządził, bo raz, że zdołano wczas przebić pospolicie w dachu i wybić okna i napuścić wody z węzłów, a powtóre, że w tem miejscu nie było szczęśliwie materiału palnego. Skończyło się na zniszczeniu zapasu słomy, pewnej ilości starych pudeł i innych drobiazgów.

—** PUCK. (Nowy cenny nabytek dla muzeum). Muzeum morsko-przyrodnicze Pol. Tow. Kraj. oddział pucki zostało wzbogacone cennym nadzwyczaj okazem, części składowej kamiennego ołtarza ofiarnego z czasów pogańskich. Przedhistoryczny ten kamień z charakterystycznym wyłobieniem na spływającą krew z zabitej ofiary, znaleziony został w okolicach Pucka i ofiarowany muzeum przez znalazcę insp. szkół p. B. Górnego, prezesa Pol. Tow. Krajoznawczego w Pucku.

—** GDAŃSK. (Pomnik Schlagetera). Jak informują „Gazetę Gdańską”, w nacjonalistycznych kołach monarchistów gdańskich powstał projekt wystawienia pomnika dla uczczenia rozstrzelanego za szpiegostwo i wysadzenie mostów przez Francuzów Schlagetera. Pomnik ma stanąć albo naprzeciw dawniejszego hotelu Kircha, lub też w pobliżu dworca, naprzeciw domu przy ulicy Kolejowej, gdzie Schlageter zamieszkiwał i gdzie odbywały się targi w sprawie zaofiarowanego przez Schlagetera i kompromitującego Niemców materiału. Czy

do budowy pomnika dojdzie, wydaje się „Gazecie Gdańskiej” wątpliwe, albowiem podobno berlińska „Rothe Fahne”, czy inne fakty lewicowe pismo ogłosić ma kompromitujące Schlagetera dokumenty, które zdofala wydobyć w centrali szpiegowskiej w Berlinie przy Linkstrasse nr. 15.

Z całej Polski.

—** BYDGOSZCZ. („Deutsche Rundschau” przed sądem). Sąd powiatowy w Bydgoszczy skazał odpowiedzialnego redaktora „Deutsche Rundschau in Polen” Johanna Krusego za grubą swawolę i podburzanie, których dopuścił się w artykule, omawiającym sprawę okupacji Zagłębia Ruhry, na 14 dni aresztu.

—** POZNAŃ. (Z akcji Czerwonego Krzyża). Komitet Główny Polskiego Czerwonego Krzyża z prezesem gen. J. Hallerem na czele przybył w piątek dnia 15 bm. do Poznania, gdzie odbędzie posiedzenie i zwiedzi placówki miejsc. Czerwonego Krzyża. Komitet wziąć ma także udział w walnym zebraniu delegatów wszystkich oddziałów okręgu wielkopolskiego Czerwonego Krzyża i zwiedzi lecznicę Czerwonego Krzyża w Puszczykowie oraz poradnię dla matek w Żabikowie.

—** WARSZAWA. (Zgon wybitnego krytyka). W tych dniach zmarł po kilka tygodniach choroby nestor polskich krytyków muzycznych, ostatnio szef wydziału prasowego w komisariacie rządu prof. Antoni Sygietyński. Zmarły liczył 73 lat.

(Wyroki śmierci na bandytów wojskowych). Doraźny sąd wojskowy rozpatrywał sprawę Bazylego Fiodora i Teodora Worobiewa, którzy zamordowali i obrabowali pewnego gajowego na kresach pod Łuninem. Sąd skazał obu bandytów na karę śmierci przez rozstrzelanie. Zasadzeni przyjęli wyrok spokojnie.

—** KRAKÓW. (Katastrofa kolejowa). Dyrekcja kolei w Krakowie komunikuje: Wskutek wysunięcia się wrzecioną przegłowego z naszubki odłączyły się od parowozu podczas przeciągania w Stróżach w poniedziałek dwa wagony obsadzone podróżnymi, potoczyły się i uderzyły w skład stojącego pociągu Nr. 604. Czterech podróżnych lekko kontuzjowanych, strat materialnych niema. Ruch nie doznał przerwy. Dochodzenia w toku.

—** KRAKÓW. (Z ideowej działalności socjalistów). W nb. niedzielę odbył się burzliwy wiec kolejarzy krakowskich, na którym omawiano skandaliczną sprawę Domu Kolejowego przy ulicy Tarnowskiego 7. Towarzystwo dla budowy tanich domów kolejowych wybudowało przy pomocy składek publicznych i Dyrekcji Kolejowej dom, przedstawiający obecnie wartość 700 milionów marek. W domu tym znalazły pomieszczenia: Stowarzyszenia kolejarzy i częściowo najubożsi pracownicy kolejowi. Przywódcy socjalistycznych kolejarzy, a mianowicie dyrektor Związku Kooperatywy kolejarzy p. Mulaszyński, radca miejski p. Packan oraz kilku innych, wszedłszy do zarządu Towarzystwa zamknęli od szeregu lat przyjmowanie członków do Towarzystwa i poczęli usuwać powoli starych członków. Gdy w ten sposób liczba członków zmniejszała się do kilku, zresztą samych swoich ludzi, zmieniono wbrew ustawie o spółdzielniach statut Towarzystwa w ten sposób, że majątek wolno rozdzielić między członków. Sąd handlowy krakowski przez nieuwagę zezwolił na zmianę statutu. W konsekwencji, czego panowie ci ogłosili likwidację Towarzystwa i jako likwidujący sprzedali dom prywatnej spółce handlowej za 20 milionów marek. Obecnie wykryło się, że do tej spółki należeli oni sami i w ten sposób, rozdzielił między siebie majątek Towarzystwa. Zebrani kolejarze uchwalili wystąpić na drogę sądowo-karna, oraz domagać się odszkodowania w kwocie 700 milionów marek.

—** LWÓW. (56 milionów w fałszywych banknotach). Pewien włościanin zmienił na czarnej giełdzie tysiąc dolarów amerykańskich, za które otrzymał 56 milionów w banknotach 50-tysięcznych. Wyciągnawszy kilkanaście tych banknotów ze skrzyni chciał kupić drzewo w jednym ze składów lwowskich. Tam jednak stwierdzono, że banknoty są fałszywe. Wobec tego policja skonfiskowała je i wszczęła poszukiwania za czarnogieldziarzami, którzy dali je włościaninowi.

Z całego świata.

—** KROLEWIEC. (Wielki ruch strajkowy rolny). W powiatach nadwiślańskich Prus Wschodnich zaczął się ruch strajkowy robotników rolnych. Równocześnie szereg firm ogłosił lokaut, m. i. jedna z największych firm w Elblągu usunęła 2000 robotników.

—** DORTMUND. (Konfiskata miljarda marek niemieckich). W filii Banku Rzeszy w Dortmundzie władze okupacyjne skonfiskowały 1 miliard marek niemieckich i aresztowały jednego z dyrektorów.

—** KOPENHAGA. (Postój statku szkolnego „Lwów”). Prasa polska opisuje pierwszy etap drogi statku szkolnego „Lwów”. Podróż z Gdańska do Kopenhagi trwała trzy doby z powodu niepomyślnych zachodnich wiatrów. Postój w Kopenhadze trwał 4 dni, podczas których uczniowie szkoły morskiej zwiedzili kościoły, muzea, galerie i inne zabytki miasta. 29 maja nastąpiło otwarcie wystawy ruchomej przemysłu polskiego, przewożonej na statku „Lwów”, która wzbudziła poważne zainteresowanie wśród firm duńskich.

—** NANCY. (Wypadek z aeroplanem). W Nancy na skutek eksplozji rakiety świetlnej spłonął aeroplan. Pilot spał śpiąc. Obserwator zdołał wyskoczyć z apartu, przyczem odniósł ciężkie obrażenia ciała.

—** Z DAŁEKIEGO WSCHODU. (Grady i nawałnice). Nawałnice i grady w Dagestanie zniszczyły tysiące dziesięcin winnic. Susza na wybrzeżu Białymorskim wypaliła jarzyny, trawy, kukurydzę. Sygnalizują także najście szarańczy na Persję.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej. Opłaty wywozowe od drzewa Główny Urząd Przywozu i Wywozu na ostatnim posiedzeniu postanowił jednomyślnie określić opłatę wywozową od drzewa (40 proc. zysku) w następującej wysokości: 1) na budulec z drzewa miękkiego (sosna, jodła, świerk) pół szylinga od 1 m³, 2) na wszystkie inne drzewa (słupy telegraficzne, papierówka, kopalnia-

ki itp.) ¼ szylinga od 1 m³; 3) na osikę jeden szyling od 1 m³. Dąb i inne twarde gatunki drzewa można wywozić bez opłaty wywozowej.

Ceny gdańskie przyjęte dla obliczenia waluty określono następująco: 1) brzoza i olcha 30 szyl. za 1 m³; 2) buk 35 szyl. za 1 m³; 3) wiąz 50 szyl. za 1 m³; 4) grab 50 szyl. za 1 m³; 5) dąb 60 szyl. za 1 m³; 6) wierzba 40 szyl. za 1 m³; 7) brzoza 60 szyl. za 1 m³; 8) lipa 40 szyl. za 1 m³; 9) jodła 25 szyl. za 1 m³; 10) klon 25 szyl. za 1 m³; 11) modrzew 25 szyl. za 1 m³; 12) osika 45 szyl. za 1 m³; 13) świerk 25 szyl. za 1 m³; 14) sosna 30 szyl. za 1 m³; 15) topola 40 szyl. za 1 m³; 16) jesion 40 szyl. za 1 m³; 17) kopalniaki 15 szyl. za 1 m³; 18) słupy telegr. 24 szyl. za 1 m³; 19) drzewo opałowe 1,25 dol. za 1 m³; 20) papierówka 2,60 dol. za 1 m³.

Ponieważ przedstawiciele rządu przychyliłi się do tych uchwał, należy spodziewać się, że postanowienia te będą wprowadzone w życie.

Podwyższenie opłat od patentów akcyzowych: Z dniem 1. lipca 1923 r. wchodzi w życie najnowsze rozporządzenie Rady Ministrów (Dz. Ust. Nr. 56/23) w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych ustalonych w poprzednich rozporządzeniach Rady Ministrów. Ponieważ powołane rozporządzenie przewiduje znaczne podwyżki, należy wcześniej zapoznać się z treścią wspomnianego rozporządzenia. Patenty akcyzowe podzielone są na 3 rodzaje opłat: 1) opłaty od patentów za wyrób i przerób, 2) opłaty od zakładów sprzedających trunków i 3) od zakładów trudniących się ekspedycją trunków.

Mnożniki celne. Na posiedzeniu Komitetu Celnego dnia 11 czerwca 1923 r. obecnym był jako delegat Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej p. dyr. Janusz Czarniński. Postanowiono podwyższyć dotychczasowy mnożnik luksusowy z 9 000 na 12 000 a mnożnik normalny z 6 000 na 9 000. Poza-tem uchwalono zasadę, że mnożnik normalny zawsze będzie wynosił 75 proc. mnożnika luksusowego a mnożniki ulgowe 2 proc., 10 i 20 proc. mnożnika luksusowego. Uchwalono pozostawić w dotychczasowej mocy ulgi celne dla azotanu, amonu, maszyn młynskich niewyrabianych w kraju i cegły szamotowej. Co do papieru uchwalono pozostawienie dotychczasowej ulgi celnej z pewną modyfikacją na korzyść krajowych producentów papieru. Natomiast zgodzono się na uchylene dotychczasowych ulg celnych dla superfaktów mineralnych, siarczku sodu, olejiny, h-stali do wyrobu haceli oraz technicznych wyrobów gumowych.

Podwyższenie granic wartości przesyłek i przekazów pocztowych. Począwszy od dnia 16 czerwca 1923 r. urzędy pocztowe zostały upoważnione do przyjmowania listów i paczek podanej wartości do wysokości 1 000 000 mk. Dopuszczone zostały również przekazy pocztowe i telegraficzne do 1 000 000 mk. na jeden przekaz, jako również obciążenie poboraniem przesyłki pocztowej do 1 000 000 marek. Za doreczenie kwot przekazów pocztowych i czekowych P. K. O. oraz listów wartościowych ponad 500 000 mk. do 1 000 000 mk. pobiera się należność w kwocie 3 000 marek.

Wykaz numerów P. P. O. Kont Kas Skarbowych znajdujących się na terenie Pom. Izby Skarbowej został ogłoszony w Monitorze Polskim nr. 117 z 1923 r., wobec czego w myśl zarządzenia Min. Skarbu o wprowadzeniu specjalnych skarbowych blankietów nadawczych P. K. O. płatnicy z łatwością będą mogli przekazywać pocztą wszystkie należności podatkowe na konta poszczególnych Kas Skarbowych.

Uregulowanie przewozów drzewnych: Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych pragnąc uregulować przewóz drzewa w obecnym sezonie zażądało od wszystkich Dyrekcji lasów państwowych przyszczalnej ilości wagonów potrzebnych do przewozu drzewa. Do należytego uregulowania sprawy potrzebne są również dane odnośnie zapotrzebowania lasów prywatnych przeto właściciele lasów prywatnych winni co miesiąc (najpóźniej do każdego 5-go) przysyłać żądane informacje bezpośrednio do Wydziału Ekonomiki Rolniczej przy Min. Roln. i Dóbr Państw. w Warszawie.

Wybory do Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu odbyły się już we wszystkich pięciu okręgach wyborczych w terminach ogłoszonych poprzednio w prasie. Przebieg wyborów był spokojny, ściślejszy wybór w żadnym okręgu nie będzie miał miejsca. Wynik wyborów wkrótce ogłosi Komisja Wyborcza.

Sprawozdanie roczne Izby Przem.-Handl. w Grudziądzu. Obecnie biuro Izby opracowuje roczne sprawozdanie o położeniu i rozwoju gospodarczym przemysłu i handlu naszego okręgu. Wszystkie P. T. firmy proszone ołóknikiem o złożenie swoich sprawozdań, które posłużyć mają Izbie jako materiał podstawy do opracowania sprawozdania P. T. firmy, które dotychczas jeszcze sprawozdania swego nie nadesłały, prosi się, by w interesie własnym jaknajprędzej sprawozdanie to nam nadesłały.

W naszej Izbie są do przejrzania:

1) Oferty zagraniczne na wyroby korkowe, pozatem zgłoszono z zagranicy zapotrzebowanie na kaszę gryczaną, skóry box i vachette box. Poważna firma wykonująca filmy dla kinematografów w Monachium poszukuje w Polsce przedstawiciela.

2) Raporty konsularne dotyczące życia gospodarczego różnych krajów a w szczególności raport naszych poselstw w Francji, Austrii, Szwajcarii, Czechosłowacji, Bułgarii i Prus Wschodnich.

3) „Demobil” Nr. 66. zawierający rozpisanie na konkursową sprzedaż następujących przedmiotów w Warszawie: uprężki, szmelcu żelaznego, lin konopnych, szczytyny, planek, szyn kolejowych, lokomobli, wózków kolejowych, kotłów i zbiorników, opon samochodowych kadłuba motorówki itp. — we Lwowie: strugałki, żłobiarek do drzewa, piły taśmowej, motorów ben-

zynowych, kotłów parowych, szyn, kół i wózków kolejowych itp.; — w Łucku: lokomobile, prasy do sił, siennika, kabba, motorów samochodowych, karety itp. Termin składania ofert w Warszawie i Lwowie 11. VII. br.; w Łucku 6. VII. br.

Do każdego zapytania, skierowanego do naszej Izby należy dołączyć opłaconą kopertę na odpowiedź, o ile zapytanie nie pochodzi od zarejestrowanych w obwodzie Izby przemysłowców i kupców.

Grudziądz, dn. 15 czerwca 1923 r.

Izba Przem.-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka, w Grudziądzu, Lipowa 31.

PRZEMYSŁ.

— Wystawa przemysłu metalowego. Wystawa wzorów polskiego przemysłu hutniczego i maszynowego, pierwsza z szeregu zamierzonych przez polski Związek przemysłowców metalowych i spółkę akcyjną „Zjednoczeni polscy przemysłowcy metalowi”, zostanie definitywnie otwarta dnia 17 bm w ozdobnej hali wystawowej przy ul. Nowy Świat 50 w Warszawie. Stoiska są już wszystkie pozamawiane, przyczem znaczną część rozporządzalnego terenu zajęły firmy górnośląskie.

— Nowa placówka przemysłowa, pierwsza tego rodzaju w Polsce. W Ciechowicach w województwie śląskim pod Bielskiem z inicjatywy Ziemskiego Banku Kredytowego powstała pierwsza w Polsce fabryka wyrobów papierowych i kartonazów, mająca za zadanie masową produkcję wszelkiego rodzaju biletów w pierwszej linii kolejowych, taśm telegraficznych itp., wypełniając w ten sposób lukę, istniejącą w naszym przemysle. Fabryka jest Sp. akcyjną pod firmą „Fapa”.

DANINY PAŃSTWOWE.

— Podatek od kapitałów i rent. P. minister Skarbu wydał dnia 4-go bm. rozporządzenie, wprowadzające pewne zmiany w wykonaniu ustawy o podatku od kapitałów i rent.

W myśl tego rozporządzenia za instytucje drobnego kredytu w rozumieniu ustawy uważa się wymienione w art. 117 ustawy z dnia 29-go października 1920 roku spółdzielnie oraz zrzeszenia, których podstawowym zadaniem statutowym jest przyjmowanie wkładów pieniężnych oraz udzielanie członkom pożyczek, o ile wysokość udzielonego przez nie jednej osobie kredytu nie przekracza sumy w markach polskich, odpowiadającej wartości 800 złotych według relacji ustalonej dla zł. tego przez Ministra Skarbu.

Rozporządzenie to obowiązuje począwszy od roku podatkowego 1923.

— Opłaty wywozowe od drzewa. Z dniem 13 bm. weszło w życie rozporządzenie Ministra Skarbu, a mocy którego ustanowione zostały w wysokości 40 proc. zysku wywozowe opłaty wywozowe od drzewa iglastego i osiki nieobrobionej.

Poznańska giełda zbożowa z 15. 6. 23.

GATUNEK	Ceny 15. 6.	Ceny 15. 6.
Żyto 100 kg.	124—134 tys.	129—139 tys.
Pszenica	205—225 "	215—235 "
Jęczmień brow.	100—105 "	108—108 "
Jęczmień	— — "	— — "
Owies	139—144 "	139—144 "
70% mąka żytnia	200—210 "	205—215 "
65% mąka pszenna	335—365 "	360—380 "
Ospa żytnia	66 "	69 "
Ospa pszenna	66 "	69 "
Siłoma żytnia luźna	38—44 "	— — "
Siłoma żyt. prasow.	50—58 "	— — "
Siłoma luźne	47—53 "	— — "
Siłoma prasowane	57—65 "	— — "

Poznańskie ceny na bydło z 15. 6. 23.

100 kg. żyw. wagi	Cena 15. 6.	Cena 15. 6.
Bydło rog. I kl.	880— tys.	880— tys.
" " II kl.	770—780 "	750—760 "
" " III kl.	660—680 "	660—680 "
Cielęta I kl.	700— "	700— "
" II kl.	620—640 "	620— "
" III kl.	540—560 "	560— "
Świnie I kl.	1,110,000 "	1,100,000 "
" II kl.	1,040,000 "	1,080,000 "
" III kl.	960 000 "	980— "
Owce I kl.	700—720 "	— "
" II kl.	640—660 "	640—660 "
" III kl.	560—580 "	560—580 "
Prosięta za parę	— — "	340—380 "
Kozy sztuka)	— — "	— "

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz, Redaktor odpowiedzialny Bolesław Pałędzi.

Żądacie pocztówką,

nasz najnowszy cennik

wszelkiego rodzaju manufaktury,

Ekspedycji przesyłek pocztowych „Nadzieja”

w Łodzi, ul. Kilińskiego 40 G. P. G. który na-

tychmłast będzie wysłany zupełnie bezpłatnie

i przyniesie Sz. P. dużo korzyści.

!! Przybył już do Grudziądza !!

Ważne dla posiadaczy maszyn do pisania!

Maszyny do pisania wszelkich systemów

gruntownie czyści, naprawia, reguluje i przerabia

dypłomowany instruktor i mechanik-specjalista maszyn do pisan'a o ukończonych studiach zawodowych amerykańskich, absolwent kursów instruktorskich firmy „John Underwood-Typewriter-Company“ w Ameryce. — Roboty wykonuje na miejscu w biurach P. T. klientów. — Polskie czcionki i inne części składowe do maszyn posiada stale na składzie. — Liczne świadectwa i listy pochwalne wszelkich władz, instytucji i przedsiębiorstw prawie z całej Polski są dowodem sumiennego prowadzenia przedsiębiorstwa. — Łaskawe zgłosz. pod „Rekord“ do Głosu Pomorskiego.

6646

Pomorski Hurt Rolny Sp. Akc.

Telefon nr. 435.
Telefon nr. 436.

w Toruniu, Łazienna 21.

Adr. tel. „Hurtrolny“
Skrzynka poczt. 43.

Konta bankowe: Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w Toruniu,
Bank Związku Spółek Zarobkowych w Toruniu

oferuje z nadchodzących transportów na bardzo dogodnych warunkach
Kainit, sole potasowe niemieckie 30% i 40%.
Superfosfat 16—18%.
Tomasynę 13—16%.
Azotniak 16—20%, stosownie do okólnika Państwowej Fabryki Związków Azotowych na 3 miesięczny kredyt
Siarczan amonu
również kupuje wszelkie ziemiopłody, **płacąc najwyższe ceny** dzienne.

5537

Do natychmiastowej wzgl. terminowej dostawy pod uprągę jesienią polecamy wagonowo i w mniejszych partjach:

Azotniak wapienny
Siarczan amonowy
Sole potasowe (niemieckie)
Superfosfat i
Tomasówkę

po cenach korzystnych.

55310

IMPORT EXPORT

Pomorski Dom Handlowy

L. E. HANCZEWSKI i Ska T. z o. p. GRUDZIĄDZ, Toruńska 10.
Telefon 673. Adres telegr.: „Hanczewski“

Składnice: Tuszewska Grobla 2 i ulica Bracka nr. 19/21.

Złodzieje

nawet wiedzą jaki dobry jest środek do prania „Sapon“ z marką ochronną „koszulka“! Pani nie znajdzie nie lepszego nad ekstrakt mydlany „Sapon“ z „koszulka“! Jestto wprost idealny środek do prania. „Sapon“ z marką ochronną „koszulka“ łatwo rozpuszcza brud, nie niszczy bielizny i nadaje jej śliczny biały wygląd. Ządajcie wszędzie. CHEM. FABR. „ERGASTA“ C. NAGÓRSKI STAROGARD (Pomorze).

Cegielnia Parowa Swierkocin

pod Grudziądzem

poleca

CEGLE

z natychmiastową dostawą. Prosimy zwracać się wprost do cegielni lub w mieście ul. Toruńska 6 6632

Wilman.

Poszukujemy

5493

stenotypistki

biegle i poprawnie piszącej po polsku i po niemiecku. Stenografia polska pożądana.

Winkelhausen, Starogard

100 centnarów zdrowej żytniej słomy

jest na sprzedaż.

Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 5495

Sprzedaje

Lustro

z konsolą na sprzed. Koszarowa 18, II na pr.

Na sprzedaż:

4 konna młocarnia jak nowa i maszyna do rżnięcia siewki. (6658

Kamiński, Dąbrówka, pocz. Gozuchowo p. Chełmno.

Wróblewski, Engler i Ska.

[4461]

ZIEMIOPŁODY

Telefon 71. 2 BYDGOSZCZ Śniadeckich 52a

Gdańsk: Filio: Królewska Huta: Jagiellońska 5, tel. 504.

Zakupują i sprzedają wszelkie ziemiopłody, nasiona, zboża, kartofle i przetwory tychże. Dostarczają wszelkie nawozy sztuczne, węgle, koks.

Handlarze

kupują najtaniej i na najkorzystniejszych warunkach:

Cement portlandzki
Wapno w kawałkach i wozowe. Gips tynkowy i sztukatorski. Gips alabastrowy.

Prima papę dachową
Smole z węgla kamiennego
Lepik do papy Karbolineum

Trzcinę sufitową
Płyty gipsowe

Cegłę szamotową
Tynk szamotowy
Kredę szlifierowaną

Dachówkę
Szplisy pod dachówkę

Gonty, Cegłę

Bracia SCHLIEPER
Hurtowy Handel
Materiałów Budowlanych
Tel. 361. Bydgoszcz Tel. 361.

5235

Sklep kolonialny
z całym urządzeniem i towarami zaraz do sprzedania. Wolne 3 pokoje z kuchnią. Zgłoszenia ul. Pietruszkowa nr. 29, sklep kolonialny (6739

DOM

masywny o 6 pokojach, ogród owocowy, 2 morgi ziemi pszennej z wolnym mieszkaniem natychm. sprzedaje Marawska, wdowa. Bywałd, pow. Grudziądz. (4529

Jest do oddania: rozsada

brukwi
białej i żółtej, po 1500 marek kopa. agrest, salata i duży pies (wilk) 1 1/2 roczny. (6520
Dom. Debiniec, Telef. Wiewiórki nr. 2.

Pies

duży, ładny, b. ostry i czuły, do pilnowania ogrodu lub interesu zaraz na sprzedaż (6662 ul. Bracka 2, I. prawo

Pianino

krzyżowe bardzo dobre. do sprzedania (6667 Chełmińska 3, piekarnia

2 kiernozy

rozplodowe, a 4 miesiące stare, z dobrimi formami, rasy wielkiej uszlachetnionej świni polnej, rodzaju Flemminga mam do oddania.

WIECHMANN, Dom. Radzyn
powiat Grudziądz. |5536

Ubranie surdutowe

czarne, jak nowe sprzedaję ul. Kościuszki 38, part. I.

Lustro

z konsolą marmurową do sprzedania. Teske. J. Wybickiego 36. (6663

Nowa szafa

trzydziestiozłota do rozebrania na sprzed. (6620 Sobisz, Moniuszki 6a II.

Skład

art. piśmiennych
wraz kompl. urządz. okazynie do nabycia. Ze składem łączę się lepsze 3pokoj. mieszkanie. (6766

M. KREFFT, Grudziądz, ul. Radzyńska nr. 22.

Dyrektorka stroju

lub 5535
pierwsza stoliczka

kapeluszy natychmiast lub 1 sierpnia poszukiwana. Zgłoszenia z fotogr. podaniem pensji oraz z dołączeniem odpisu świadectw upr. Rodzeństwo Crohn, Czarnków, Poznańskie.

WAPNO

rozgrzewa ziemię, wpływa na roślinność, poprawia oraz podnosi jakość i ilość ziarna, wydatki mocno długą stromę.

WAPNO

wzbogaca odcień i synów. WAPNO dostarczamy natychmiast w każdej ilości. (6420

Bracia Schlieper Hurtownia materj. budowl. Tel. 306 Bydgoszcz Tel. 361

Dr. Jacob

Plac 23 Stycznia nr. 21
Godziny przyjęć: od 8 do 11 i 3 do 5

Kim jesteś?

Kim być możesz?
Charakter, zdolności, zalety i wady określa Szyller-Szkolnik (autor prac nauk.) Napiszcie imię, nazwisko i adres. Informacje gratis. Dla badań osobistych przyjmie od godziny 12—7 w Nadzwyczaj czekawej treści książki, katalogi i listy darmo. Na przesyłkę dołączyć znaczek pocztowy.

Adres: Psycho-Grafolog Szyller-Szkolnik, Warszawa, Piękna nr. 26.

Mieszkanie

złożone z 4 pokoi w śródmieściu za umową do odstąpienia. Również 2 pokojowe mieszkanie do wynajęcia. Zgłosz. do Gł. Pom. pod 6659.

Kawaler solidny i spokojny, poszukuje od 1. 7. dobrze umeblow. pokoju

z całkowitem lub też bez utrzymania, najchętniej w centrum miasta. Zgł. do Głosu Pomorskiego pod nr. 6230.

Piegi plamy wyrzuty uszu

BENEGNINA
znany i wypróbowany środek do odświeżania i wydelikacenia cery wyrobu Mc Jans

Aptekapod Lubadziem Grudziądz, Rynek 20

Zguby

Zgubiono portfel zaw. dokumenta woj-skowe. Upraszam o zwrot za wynagrodzeniem. Franciszek Jankowski, Wybudowanie Radzyn, pocz. Radzyn pow. Grudziądz.

NAJLEPSZA PASTA DO ZĘBÓW

ŻADAC WSZĘDZIE

Pomerania

POMORSKIE TOWARZYSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO "POMERANIA" GRUDZIĄDZ

czyste do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach